

48ft

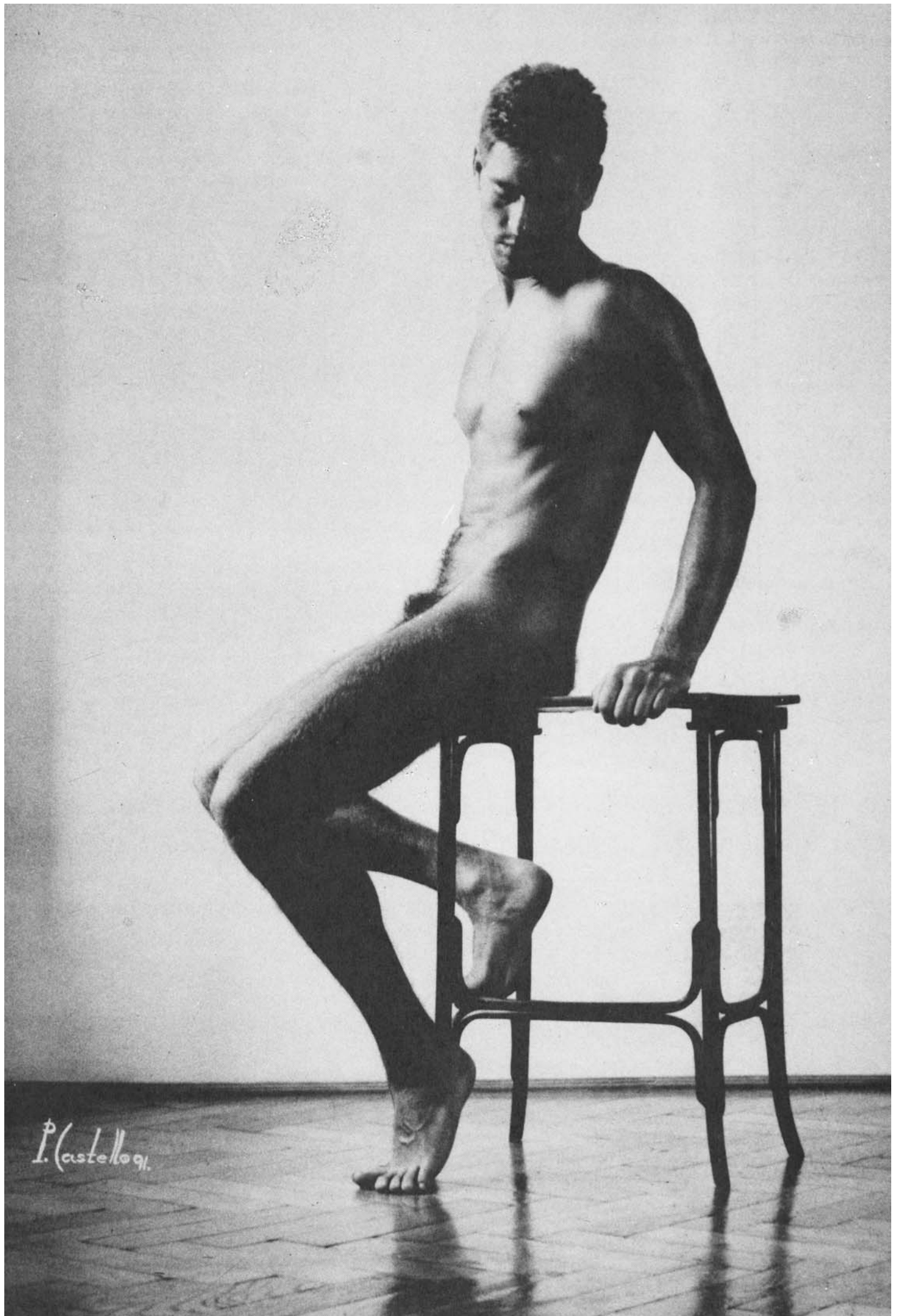
PLUGS2TVS

1991

S. Szám

M
A
S
O
K

U
O
A
B
M
K
L
P
R
S
T
V
W
X
Y
Z

P. Castelloq.

Fogadott a miniszter

EGY HÉT TOLERANCIÁBAN

Ahol fontosak a Kelet-európai melegek

Hollandia területe egyharmada Magyarországnak. Ici-pici ország. És mégis ezen a zsebkezdőnyi területen élő emberek megmutatják a világnak, hogyan kell élni. Ez az ország nem gazdagságával vagy iparával tűnik ki, nincsenek óriási hegyei vagy napozni vágyó turistákat vonzó tengerpartjai. Egyszerűen csak kedvesek az itt élő emberek és hihetetlenül toleránsak. A világon nincs még egy hely, ahol jobban és magától értetődőbben tudnák elfogadni a másságot. Itt nyugodtan lehet bárki néger, arab, zsidó vagy homoszexuális, tartozhat bármely vallási felekezethez, senki nem fog megbotránkozni rajta. A hollandok büszkéek erre és tudatosan vállalják nyitottságukat a különböző életformák iránt.

A legnagyobb holland homoszexuális egyesület, a COC, minden évben, különböző kisvárosokban rendezi a Christopher Street Day-i ünnepeket. Az idei rendezvény-sorozatra meghívták a kelet-európai országokban újonnan megalakult vagy szerveződés alatt álló homoszexuális mozgalmak képviselőit. Voltak itt (először a mozgalom történetében) Romániából, Bulgáriából (ahol heteken belül hivatalos bejegyzésre kerül az első homoszexuális egyesület), Lettországból (de az egész Szovjetuniót képviselve), Lengyelországból, Szlovákiából és természetesen Magyarországról. A kelet-európai küldöttségnek egy hét állt a rendelkezésére, hogy a holland homoszexuális mozgalom történelméről, jelenlegi helyzetéről, szervezeteiről és újságairól áttekintést nyerjen.

Voltunk a Gay Krant, a holland homoszexuális folyóirat szerkesztőségében, a hágai rendőrkapitányságon (nem mint letartóztatottak, hanem mint megbecsült és jelentős küldöttség), fogadott a holland melegek körében oly nagyra becsült egészségügyi, kulturális és jóléti miniszterasszony, aki később meg-

nyitotta a homoszexuálisok történelméről rendezett kiállítást a minisztériumban.

Meglátogattuk a COC központját és több vidéki székházát, láttuk a HOMODOK, a Homoszexuális Dokumentációs Központ számítógépes nyilvántartását, ahol regisztrálják és gyűjtik a világ összes országában, a homoszexualitással kapcsolatban megjelent újságokat, folyóiratokat, cikkeket, tanulmányokat, könyveket és eljutottunk a Schorer alapítványhoz, amely a homofób előítéletek leküzdésére alapult, de ma már HIV-terápiás szolgálattal, jogi tanácsadással, a rászoruló melegek pszichológiai kezelésével, új, a homoszexualitással kapcsolatos elméletek kidolgozásával is foglalkozik.

Miközben tátott szájjal és hitetlenkedve ismerkedtünk ezekkel a jól felszerelt és nagyon komoly munkát végző szervezetekkel, a holland újságok (olyan nagy példányszámú napilapok mint például a Volkskrant) egyre másra közölték a cikkeket az itt lévő kelet-európai küldöttségről. Ők nagyobb jelentőséget tulajdonítottak nekünk, mint mi saját magunknak. És végül mindennek a betetőzésére érkezett a szombat, amikor Alkmaar, az idei nagy meleg fesztivál színhelye, rózsaszínbe öltözött. És özlött a

tömeg és felszabadultan ünnepelt. Tizenöt-húsz ezer homoszexuális vonult fel énekelve, zászlókkal, transzparensekkel.

A város apraja nagyja kint tolongott az utcákon és élvezték a karnevál hangulatú demonstrációt. Reggelig tartottak a rendezvények, de közben egyetlenegy incidens sem történt.

Ünnepelték a homoszexuálisok a felszabadulásukat, az egyenrangúságukat, az egyenrangúságukat, mert Hollandiában ünnepelhetik is, mert ott tényleg egyenrangúak nem csak a törvény, hanem az emberek szemében is. Én nem voltam olyan felhőtlenül boldog. Azon töprengtem, hogy Magyarországon mikor fogjuk megtartani az első Christopher Street Day-t és az emberek mikor fogják ilyen kedvességgel fogadni a homoszexuálisok felvonulását.

Összeállítás

az idei Christopher Street Day-i demonstrációkról az első, nyolcadik, kilencedik, tizedik, tizenegyedik, tizenkettedik oldalon

NYOMOZ A MÁRIA UTCAI STÁB

Az áldozat lakására is kimentek

Addig, amíg az államgépezet bármelyik szerve, hatósága jogot érez a homoszexuálisok megfigyelésére, regisztrálására, személyes adatainak rögzítésére, kötelességünk szembe szállni ezeknek az intézményeknek, ezekkel a többség érdekeire hivatkozva, de végülis a demokrácia ellen dolgozó, tehát társadalomellenes munkát végző alkalmazottaival.

A homoszexuálisok a nyolcvanas évek végéig egy megfélemlített kisebbség tagjai voltak. Sok mindent eltértek amit a hatalom rájuk kényszerített. A melegek jó nagy része állítja, hogy az új hatalom új korlátokat kezd felépíteni. Vannak akik megint félnek.

A B.M.-nek korábban ismert módszere volt, ha nevek kellettek nekik, a rendőrök elindultak razzizálni. Bementek például az Egyetem presszóba és a bentlevőket nemcsak igazoltatták, de sorban mindenkinek kimásolták az adatait a személyazonossági igazolványukból. Ha ez ellen az aljas módszer ellen valaki is tiltakozni mert, a Kussl volt a legenyhébb rendreutasítás.

Ezeket a listákat a B.M. nemcsak saját céljaira használta fel. Elküldte a munkahelyekre. Az összeírt melegeket sorra lehívták a személyzeti osztályokra, ahol ocsmány megjegyzések, fenyegetések, zsarolások következtek.

A B.M. a másik sorozatot elküldte a Mária utcába. Ott a behívottaknak szokás szerint azt mondták, egy nemibeteg adta meg a nevüket és címüket, hogy ki, azt természetesen nem árulhatják el.

Európa nyugati felében, amelyhez oly nagyon szeretnénk tartozni, ismeretlenek az ilyen módszerek. Jó lenne, ha rövid időn belül sikerülne elérnünk, hogy nálunk is megszűnjön, a homoszexuálisok megkülönböztető nyilvántartása. Ennek érdekében, szükségünk van példákra, történetekre amelyeken keresztül bizonyítani tudjuk, miképpen szól bele az államgépezet magánéletünkbe.

Kérünk tehát mindenkit, aki úgy érzi, hogy mássága miatt bármiféle megkülönböztető eljárást alkalmaztak vele szemben, neve valamilyen listára rákerült; azért mert homoszexuális hátrányos helyzetbe került, jelentkezzen szerkesztőségünk postacímén: 1399 Budapest, Pf. 701/759. Várjuk a leveleket.

Sz.I. 1986-ben önként ment be a Mária utcai Bőr és Nemi Kórtani Klinikára. Az egyik barátja figyelmeztette, nála a Wassermann vizsgálat pozitív eredménnyel járt. Sz.I.-től is vettek vért. A laboratóriumi eredmény nála is pozitív volt. Ezután túljutott a szokásos penicillin kúrán, majd következett a kontrollsorozat. Az utolsó vérvétel alkalmával a gondozónó megkérdezte mit szólna egy AIDS vizsgálathoz? Sz.I. beleegyezett.

Amikor Sz.I. a vizsgálat eredménye felől érdeklődött, közölték vele, hogy ő is a vírussal fertőzöttek táborába tartozik.

Először azt hitte, hogy nem éli túl a hírt. Napokkal később azzal nyugtatta magát, hogy végülis semmit sem érez. Nincsenek olyan tünetei amelyekről a fertőzöttek beszámolóiban olvashatott. Miért oltaná ki önkézevel életét. Ha majd a betegség tünetei is megjelennek, majd eldönti, hogy mit tegyen.

Ezután egymást követték, rendszeressé váltak a vérvételek. Teltek a hetek, hónapok. Kezdték megszokni a helyzetét. Jobban mint korábban figyelte önmagát. Ami gyanús lett: ha például megbetegedett, ugyanolyan gyorsan gyógyult mint korábban.

Ekkortájt csináltak egy immun próbát rajta. A karja szinte begyulladt, olyan erős volt szervezetének reakciója. Kezdték gyanús lenni; nincs-e valami tévedés. Aztán: míg az első vizsgálatról a pozitív eredményt dokumentáló papírt kapott, a későbbi vizsgálatokról már nem adtak íyet.

Úgy döntött, egy másik intézetben is megcsináltatja a vizsgálatot. A legnagyobb meglepetésére (örülni még nem mert) a vizsgálat negatív eredménnyel járt. Ekkor felkereste a Mária utcai klinikát. Elmondta aggályait és azt, hogy máshol negatív eredményt hoztak ki.

A gondozónó akivel beszélt kérte ne éljen vissza azzal amit ő jóindulatúan elárul neki: az első vizsgálat eredménye valószínűleg téves volt, mert az azt követő összes próba mind negatív lett. Hogy ezt miért nem közölték vele? Hónapokon keresztül miért tartották halálfelelőmben? Hát kínos lett volna elmondani a tévedésüket.

Végülis az a lényeg, hogy nem beteg. Hát nem igaz? Azok a kis vérvételek meg igazán nem ártottak neki. Sőt örülhet is, mert így állandóan ellenőrzés alatt állt.

A történetet a napi sajtó 1988-ban kínos precizitással megszelleztette. Abban az évben belpolitikai életünk eléggé foryogott. Az eset kis ügynök látszott. Nem hullottak fejek, mindenki a helyén maradt. Az intézetnek jelenleg is ugyanaz a vezetője, mint volt annak idején.

Eltelt néhány év. Sz.I. megnyugodhatott volna. Mivel nem zaklatták, remélte, hogy talán valami kedvezően megváltozott a Mária utcában.

1991-et írtunk és júniusban jártunk, amikor Sz.I. lakására becsöngettek. Az illető hölgy, aki Sz.I.-t kereste az ajtót nyitó édesanyjának elmondta, hogy ő a Mária utcai Bőr és Nemi Kór-

tani Intézetből jött, ő egy gondozónó és egy fontos levelet hozott Sz.I.-nek. Feltétlenül sürgősen jöjjen be hozzájuk.

Sz.I. édesanyja kétségbe esett. Megint kezdődik minden előlről? Esetleg azzal a különbséggel, hogy fia most már valóban megkapta a betegséget?

Sz.I. először úgy döntött, hogy nem megy be. Felháborította az az aljasság, hogy a lakására kijönnek, édesanyjának elmondják, honnan és miért keresik, továbbá sürgősen menjen be. Úgy látszik ez az intézmény az elmúlt évek alatt mégsem alakult át. Ezekkel ő még egyszer nem kezd újra.

Tudta jól magáról, hogy évek óta állandó partnerrel él együtt, időnként elmegy az anonim szűrősekre, tehát biztosan nem beteg.

Sajnos a homoszexuálisok nincsenek tisztában jogaikkal, nem tudják, hogy nem lehet őket vérvételre kötelezni.

Sz.I.-t kíváncsisága sem hagyta nyugodni. Végül is fogta magát és a Mária utcai behívóval felkereste az intézetet. Ott a jól ismert szokásos szöveggel fogadták, vagyis hogy egy HIV-pozitív betegtől kapták a nevet, ő mondta el, hogy lefeküdtek és óvatosságból őt is megvizsgálják.

A Mária utcaiak természetesen tiltakoztak ellene, hogy a homoszexuálisokról listáik lennének és ennek alapján hívják be rendre a régi pácienseiket. Azt sem árulják el, ki mondja be a neveket. Nekik nevek kellene, mint a B.M.-nek kellettek. Addig faggatják a megfélemlített áldozataikat míg azok mondanak neveket, csak hogy túl legyenek a kínos helyzeten.

Hogy így nem tisztességes dolog másokat bemártani? Valóban nem az. Aki azonban már tapasztalta ezeket a terrorisztikus, vallató módszereket, tudja, hogy milyen eredményesen alkalmazzák őket. A módszer alkalmazóit inkább kell elítélni. Ők ugyanis a humánusra, a közönségre, mindannyiunk érdekére hivatkozva követik el tettüket.

A Mária utcai intézményt alaposan meg kéne leckéztetni. Egy velük szembeni általános bojkott talán gondolkodóba ejtené az egészségügyi kormányzat illetékeit.

Nem az ötvenes, nem hatvanas és nem is a hetvenes években élünk. Az egészségügy mármár – remélhetően – nem dolgozik közvetlenül össze a B.M.-mel. Mámár egyetlen hatóság sem játszhat kénye-kedve szerint az állampolgárokkal. Így a homoszexuálisokkal sem.

Takács B. Gábor

Jobb, ha közösen lépünk

V. rész

1969. június 27.-28-án volt New Yorkban az úgynevezett stonewalli lázadás, amikor a melegek először szálltak szembe a rendőrségi razzikkal és védtek meg saját területeket, (lásd a Mások 4. számát).

A homoszexuális mozgalom, amely eddig elég óvatosan tevékenykedett az amerikai társadalomban, ettől kezdve a közvetlen és radikális módszerekkel élt. Elkezdődött tehát a Gay Liberation (meleg felszabadítás) korszaka.

A stonewalli lázadás után nem sokkal, néhány USA városban megalapították a GLF-et (Meleg Felszabadítási Front). A kifejezetten baloldali GLF kapcsolatot teremtett néhány más baloldali és radikális szervezettel. A „consciousness-raising” módszert használták, kis csoportokban dolgoztak, ahol kifejlesztették a résztvevők magabiztosságát és megismerkedtek a meleg helyzetével a társadalomban. A „consciousness-raising” két fontos témája, hogy „ami személyes az is politikai” és a „homoszexualitás jó”. Szemben álltak az üzleti érdekeket kiszolgáló meleg bár és klub élettel és inkább az alternatív, kollektív életvitelt képviselték.

A különböző GLF csoportok rendkívül dinamikusak voltak, de rövid idő alatt szétszóródtak és kisebb specializált csoportok alakultak ki, mint pl.: a színesbőrű GLF, a fiatal GLF, a marxista GLF, stb. A reformistáknak a GLF túl radikálisnak tűnt. Már 1969-ben új egyesületet alapítottak, a GAA-t (Meleg Aktivisták Szövetsége). A GAA sokkal szervezettebb volt, mint a GLF. Ők a hatalmi struktúrákon belül próbálták változtatni a homo ellenes törvényeken és küzdöttek a sajtó homofóbiás közlései ellen. Jelképként a görög lambdát használták, a dinamizmus jelét, ami ma már a rózsaszín háromszög mellett a homoszexuális mozgalmak legismertebb jelképévé vált.

A GLF és a GAA akcióiban nők is dolgoztak, de sokan közülük úgy gondolták, hogy nekik fontosabb a női mozgalmakban harcolni. Az együttműködés a heteroszexuális nőkkel sokszor nehéz volt, mert sokan közülük attól félték, hogy a leszbikusokkal való kapcsolat rossz hírbe keveri az egész női mozgalmat. Ennek hatására a radikálisabb leszbikusok saját egyesületet alapítottak.

A különböző szervezetek 1970-ben közösen rendezték meg az első Christopher Street demonstrációt. Ezek vettek részt a New York-ban rendezett tüntetésen, ami modelljévé vált a későbbi hasonló megmozdulásoknak az egész világon.

Az egyesületek másik közös akciója az Amerikai Pszichiátriai Egyesület ellen irányult. El akarták érni, hogy a homoszexualitás ne szerepeljen betegségként a pszichopatológus listán. Ezt a céljukat 1974 áprilisában sikerült elérniük, amikor már csak kezelhető patológiaként szerepelt a listán, abban az esetben, ha valaki zavarban van a saját szexuális hovatartozását illetően.

A szorosabb együttműködés a homo egyesületek között könnyebbé vált 1974 novemberétől, amikor megalakult az első igazi nemzeti szövetség az USA-ban, az NGLTF. Székhelye Washingtonban van, ahol szakemberek végzik a szervezési és lobbizási munkát.

Az amerikai homoszexuális mozgalom hatalmas erősfítést gyakorolt más országok addigi gyöngye mozgalmaira elsősorban az angolszász világban. Kanadában,

Ausztráliában, Angliában és Új Zélandon a Gif-hez, a GAA-hoz és a Radikális Leszbikusokhoz hasonló szervezetek alakultak. Szinte minden országban a mozgalom fő célja az volt, hogy a homoszexualitás ne legyen büntetendő és ennek érdekében erős politikai szerepet vállaltak, úgy hogy a homoszexualitás valóban politikai kérdéssé vált. Fejlődött minden országban a meleg sajtó, és például a torontói Body Politic (testi politizálás), az egyik legismertebb angol nyelvű meleg újsággá vált. Rövid idő alatt a homoszexuális felszabadítás világlajosság lett.

Hollandiában és a skandináv országokban, ahol már a 40-es évektől voltak meleg egyesületek, még jobban megerősödött a homoszexuális aktivitás a társadalmon belül. Sikerült nekik állami támogatást és szociális segílyeket kapni homoszexuális nők és férfiak részére, valamint a homoszexualitásról szóló kutatásra.

Nyugat Németországban akkor változott meg a homo ellenes helyzet, amikor hosszú konzervatív kormányzás után a szociáldemokraták kerültek hatalomra. Az egyetemeken akciós csoportok alakultak. Nyugat Berlin, ahol a Homosexuelle Aktion Westberlin radikálisan küzdött a meleg emberi jogokért, újból – ahogyan a század elején is – a legfontosabb meleg város lett Németországban.

A latin nyelvű országokban Franciaország játszotta a vezető szerepet. Az FHAR (Forradalmi Front a Homoszexuális Akcióért) forradalmi módszereket használt, pl.: zajos tüntetéseket rendeztek olyan konferenciákon, ahol a hagyományos előítéletekkel tárgyaltak szakemberek a szexualitásról. Szoros kapcsolat alakult ki a meleg mozgalmak és a baloldali pártok között.

Olaszországban a melegek részt vettek a Radikális Pártban és így az országgyűlésben tudtak küzdeni a homo ellenes politika ellen.

Spanyolországban csak Franco halála után léptek nyilvánosságra a meleg egyesületek. Érdekes, hogy a mozgalom sokkal eredményesebb lett a nemzeti kisebbségek között, Katalóniában és a Baszkföldön, mint Kasztíliában. Jellemző, hogy Barcelónában, a katalán fővárosban, és nem Madridban történt meg az első meleg utcai tüntetés 1977-ben. Valószínű, hogy az etnikai kisebbségek azért fogadták el jobban a homoszexuálisokat, mert erősebb volt az együttérzésük más kisebbség helyzete iránt. A dupla kisebbségi helyzet miatt (nemzetiségi és meleg) az ottani homoszexuálisok nyitottabbak voltak a nemzetközi, főleg francia fejlődés iránt.

Kuba, a Castro kormány előtt és alatt, állandóan erős homo ellenes politikát követett. A párt 1972-ben a homoszexualitást, mint „kultúra ellenes” jelenséget elítélte és szigorú büntetést követelt az „ismételt bűnözők”-nek.

Kelet-Európában a Szovjetunióban, Romániában és Jugoszlávia egyes tartományaiban (Szerbia, Bosznia-Hercegovina, Koszovó) számított büntetendő cselekménynek a homoszexualitás.

Romániában különösen erősek voltak a kormány homo ellenes megnyilvánulásai, talán azért is, mert népszerűsítő politikája szempontjából a gyerek nélküli meleg a negatív életvitelt képviselték.

Annak ellenére, hogy pl.: Lengyelországban, Cseh-szlovákiában vagy Magyarországon a homoszexualitás önmagában nem volt büntetendő, mégsem jött létre egyetlen volt szocialista országban sem meleg egyesület, egészen 1982-ig, amikor is megalakult a lipcsei Arbeitskreis Homosexualität, az evangélikus egyház keretében.

A tapasztalatok világszerte azt mutatják, hogy a meleg mozgalom kiépítése, amely egyébként is nehéz dolog, különösen nehéz diktatórikus társadalmakban, ahol minden önszerveződést veszélyesnek és ellenségesnek tartanak. Azonban a meleg mozgalmak helyzete még a legdemokratikusabb társadalmakban is igen nehéz. Az USA-ban, már a 70-es évek második felében kiderült, hogy a homoszexuális felszabadítás korszaka véget ért. Ennek a két legfőbb oka a következő:

– a mozgalom sikerei feleslegessé tették a további akciókat a melegek többségének a szemében. Minél könnyebb és elfogadhatóbb lett a meleg életvitel, annál nagyobb szerepet kapott a magánélet, a munka, lakás, vagyon szerzés, a szórakozás, utazás, bár és klub élet. Erős lett a „piac” érdeklődése a melegek iránt, mivel rájöttek, hogy e melegeknek több pénzük és idejük jut a szórakozásra, mint a családosoknak. Bizonyos termékeket (mint pl. a 70-es évek oly sikeres disco zenéjét) elsősorban a meleg társadalomnak gyártották és reklámozták.

– 1977-től erősebbé vált az „új jobboldali” reakció a homoszexuálisok ellen, mert sokan úgy érezték, hogy a meleg mozgalmak sikerei és a liberalizálás miatt, az egész társadalom hagyományai és biztonsága veszélybe került. Fontos szerepük volt ebben a konzervatív keresztényeknek, akik szorgalmazták, hogy az USA önkormányzatok töröljék el az új „equal rights” (egyenlő jogok) törvényjavaslatot. Amikor ez a jobboldalnak nem sikerült, 1978-ban, San Franciscóban Dan White, az egyik homo ellenes politikus meggyilkolta San Francisco polgármesterét, a köztudottan meleg Harvey Milket. Ez után heves tüntetések robbantak ki, különösen akkor, amikor kiderült, hogy White viszonylag enyhé ítéletet kapott.

A közhangulat azonban továbbra is a jobboldal felé tolódott. 1981-ben elterjedt a hír, hogy új dögvész – az AIDS – tizedeli a melegeket, ami isten büntetése. Isten meg fogja semmisíteni a homoszexuálisokat és ez intő jel, hogy komolyabban kell védeni a társadalmat a perverzítasoktól. 1981-ben úgy nézett ki, legalább is az angolszász világban, hogy új sötét korszak vár a homoszexuális mozgalmakra.

Szeptemberi számunkban közöljük a sorozat befejező részét, ami a 80-as évektől napjainkig tartó meleg mozgalmak történetével foglalkozik.

EGY CSÓK ÉS MÁ S SEMMI?

Ha AIDS-kutató vagy, biztos lehetsz benne, hogy témádon a világon legalább még vagy két csoport dolgozik. Sokszor hallottam ezt a véleményt Firenzében a VII. AIDS Világkongresszuson, s tény, hogy a tudomány versenyfutása a kegyetlen kór megfékezéséért egyre hevesebb, s mind több résztvevővel zajlik.

A legnagyobb figyelem kétségtelesen a vírusellenes gyógyszerek, illetve a védőoltás kifejlesztőinek munkáira irányul, de ők is csak a kórokozó, a HIV-vírus mind tökéletesebb megismerése nyomán léphetnek előre. Ez pedig alap kutatás a javából, s Firenzében e téren nem kevés eredményről számoltak be. Főképpen és persze jórészt okkal a nagyágyúkra, a világhíres amerikai, angol és francia laboratóriumok tudományos sztárjaira figyeltek a tanácskozáson, de számos kisebb intézet is újdonságokkal rukkolt elő.

A vírus bonyolult életciklusáról egyre több jelentés számolt be, s különösen azoknak a géneknek a szerepét írták le pontosan, amelyek a szervezetbe bekerült, ám ott évekig csendben lapuló (a sejtek örökítőanyagába is beépülő) kórokozó hirtelen szaporodását szabályozzák. Ezek a felismerések a jövőben génterápiára is lehetőséget nyújtanak, mint ahogy erről az egyik leghíresebb AIDS-kutató, az amerikai Robert Gallo csoportjában dolgozó magyar biológus, Lisziewicz Júlianna számolt be. Eszerint olyan védő gént vennének be a vírusfertőzött sejtekbe, mely egy fehérje termelését indítja be, s ez leállítja a kórokozó szaporodását. A merőben új és bonyolultsága ellenére frappáns módszer kémcsőköörülmények között több mint 90 százalékos biztonsággal működött, ezért a fiatal magyar kutató (1983-ban még a Műegyetem bioló-

gus-mérnök hallgatója) most egereken, majd majmokon szeretné kipróbálni elméletét, mely ha beválik, alkalmazható lenne klinikai emberkísérletekben is. A védő gént az AIDS-beteg fehérvérsejtjébe ültetnék, majd szövetkultúrában felszaporítanák és fagyaszta tárolnák. Amikor a vírus által megtámadott fehérvérsejtek (T sejtek) száma – a betegség előrehaladását jelezve – csökkenne, visszaadnák a „védett fehérvérsejtek” egy infúzióval a szervezetbe. Ezt időről időre meg kellene ismételni, hiszen ez a módszer sem ad végleges gyógyulást, de legalább meghosszabbítja a beteg életét.

Ugyancsak nagy figyelmet keltettek a kórokozó és a megtámadott sejtek közötti kölcsönhatás természetét jobban leíró kutatások eredményei. Sikertült például kideríteni, hogy a vírus külső burkának egy része roppantul hasonlít a sejt egy természetes molekulájához, amelyiknek éppen a szervezetbe került anyag idegenségét kellene felismernie. A vírus tehát álcázza magát, de e vírusrészlet háromdimenziós képének megalkotása nagy lépéssel viheti előre a gyógyszerkutatást. Egyébként a HIV-vírus 9 génjét tárták már fel a kutatók, akik szerint ez a máig ismert legtöbb gént tartalmazó vírus. Olyan génje is van, amely furcsa módon éppen a szaporodása ellen hat, s néhány kutatócsoport ennek a génnek a működését igyekszik fokozni.

Mostanáig egyébként a legtöbb kutató a T-4-es nyiroksejtet tartotta a vírus elsődleges alsejtjének. A kongresszu-

son kisebbfajta bombaként robbant William Haseltine bejelentése egy olyan sejtről, amely a nyálkahártyában található, és kis koncentrációban is magához köti a vírust, melyet felszaporít és továbbad a nyiroksejteknek. Ez azt a – tulajdonképpen soha nem cáfolt – feltételezést hozza magával, hogy a vírus közvetlen vérpályába kerülésén túl a nyálkahártyán keresztül is átadható. Haseltine-ék bejelentését azonban maguk is óvatosan kezelik, mert hiszen a több tíz- és százezer leírt fertőzés közül nem akadt olyan, amelyről a járványtani szakemberek egyértelműen azt állították volna, hogy például csók okozta. Feltehetően arról van szó, hogy a nyálkahártya ugyan elvileg fertőzési kapu lehet, ám a nyálban lévő anyagok vírusinaktiváló hatása révén (nyálból például még nem sikerült élő vírust kimutatni) ez csak igen ritkán nyílhat meg. A másik nagy kavargás Daniel Zagury, az AIDS-kutatás enfant terrible-jének bejelentését követte, miszerint új oltó-

AIDS-segélyszolgálat:

**Bp. XI., Karolina út 35/b.
földszint.**

Az ajtón O.H.V.I. tanácsadás.

**Ingyenes,
gyors, jelíges tesztvizsgálat,
tanácsadás.**

Rendelési idő:

**hétfő 17–19 óráig
szerda 17–19 óráig
péntek 10–12 óráig**

**Kérjük, anyagi támogatásokkal segítsétek a PLUSZ tevékenységét
– az AIDS ellen és a betegeinkért!**

A PLUSZ csekkszám:

Magyar Hitel Bank RT. 222–88882–10412

**Az adományozó „közérdekű kötelezettség vállalás” címén
adókedvezményt kap.**

anyag kidolgozását kezdte meg. A francia kutató tulajdonképpen úttörője volt az AIDS-vakcina kifejlesztésére irányuló törekvéseknek, s néhány éve még önmagát is beoltotta a saját maga által készített oltóanyaggal. Legutóbb azonban két önkéntes belehalt az általa készített védőoltásba, s a francia egészségügyi miniszter erre leállította a kísérleteket. Zagury a himlő elleni védőoltáshoz használt vakcinát vírusba építette bele az AIDS kórokozójának bizonyos alkotórészeit, remélve, hogy megfelelő ellenanyag-termelést váltanak ki. Az AIDS-vírus komponenseinek a sejtbe való könnyebb bejuttatására használt vakcinát vírus azonban – mely egészséges embereknél nem okoz megbetegedést – többek szerint nem volt kellőképpen inaktíválva, és a gyenge immunrendszerrel rendelkező AIDS-fertőzöttekre végzetessé vált. Zagurynek egyébként – az etikai fenntartások hangoztatásával – mind a két nagy rivális, a vírus felfedezésének elsőbbségéért folytatott vitát éppen a közelmúltban lezáró Gallo és Montagnier is a védelmére kelt, mondván, az út elméletileg járható, jóllehet nem ez az egyetlen.

A gyermekbénulás elleni oltóanyag felfedezője, Salk professzor Kaliforniában például teljes, de inaktívált, tehát nem fertőzőképes AIDS-vírust tartalmazó vakcinával kísérletezik három éve, csimpánzokon.

Sokan – így az állatkísérletek betiltását követelők – azzal érvelnek, hogy az AIDS a vírussal fertőzött csimpánzokban nem fejlődik ki. Ez így is van, a vírus elleni ellenanyag azonban megjelenik a majmok vérében, sőt rhesus makákók mind az emberi, mind a majom-AIDS vírussal fertőzésre betegségtüneteket is produkálnak, tehát az oltóanyag-kísérletek jó modelljei.

Ezzel együtt Bolognesi professzor a kongresszus zárónapján azt is közölte, hogy jelenleg már 11 vakcinajelölt anyaggal folynak sikeresnek nevezhető klinikai kísérletek, és kettő esetében már az első (egészséges, illetve fertőzött önkéntesek bevonásával végzett) klinikai kísérleti fázison is túl vannak. A tünetmentes fertőzötteknek adott vakcina egyébként a betegség kifejlődését gátolhatja meg. Éva Mária Fenyő, a stockholmi Karolinska Intézet virológusa azonban figyelmeztetett, hogy a kórokozó változékonysága miatt vélhetően földrajzi elterjedése szerint is többféle vakcinát fognak kifejleszteni. A WHO most tervezi feltérképezni a főbb HIV-csoportokat, s remélik, hogy öt-hat alaptípusnál nem találnak többet. Persze vakcinával immunizált emberek AIDS-vírusral való beoltására – mint végső próbára – valószínűleg soha

nem kerül sor. A bizonyíték megszerzését olyan területeken – például Afrika egyes részein – tervezik, ahol óriási a fertőzés gyakorisága. Úgy rémlik, hogy az oltás után az érintett népségben a fertőzés és a betegség elterjedése a korábrinál jóval lassúbb lesz. Mindehhez persze még évek kellene. Máig a vírusellenes szerek közül is csak egyetlen engedélyeztek hivatalosan, az AZT-t, mely csupán ideig-óráig (illetve ma már egy-két évig) tudja a betegek életét meghosszabbítani. Természetesen nagyon sok a gyógyszerjelölt anyag, melyek a vírus életciklusába mintegy húsz különböző ponton igyekeznek beavatkozni. Különösen sokat remélnek a kombinált terápiáktól, amikor az AZT-t, illetve a hasonló módon ható DDI-t más szerekkel együtt adják, így csökkenthetők a sokszor mellékhatásokat okozó anyagok dózisa.

Sajnos nagyon kevés még a kellő hosszú ideig végzett kísérlet, melyből megfelelő következtetéseket lehet levonni. Egy nyugat-európai vizsgálat éppen ezért most kétezer, különböző vegyületekkel, illetve ezek kombinációival kezelt AIDS-fertőzött embert tervez két-három évig nyomon követni.

Ugyancsak nagy előrehaladás van az AIDS-fertőzéssel együtt járó gombás és baktériumos betegségek kezelésében. Ám e téren is sok még a kérdés. Valahogy a tudósítónak az az érzése, hogy az AIDS-kutatók bizonytalansága eredményeik növekedtével egyre nő. Míg néhány éve jóval könnyebben bocsátkoztak jóslásokba egy hatékony gyógyszer vagy védőoltás bevezetését illetően, ma már csak az újságírók teszik ezt néhány kutató elejtett megjegyzésére alapozva.

S jóllehet a biológus- és orvoskutatók a sajtótájékoztatókon és személyes beszélgetéseken egyaránt hangsúlyozták, hogy kutatásaik függetlenek a rájuk nehezedő társadalmi nyomástól, sikerük esetén feltehetően szívesen élveznék a világ háláját és elismerését. Füzében azonban a kongresszus szervezői jól érzékelhetően – térbelileg is – elkülönítették az AIDS orvosi-biológiai, illetve társadalmi vonatkozásaival foglalkozókat. A tanácskozás ez utóbbi oldala pedig legalább annyira fontos és izgalmas volt. Erről legközelebb...

Palugyai István

Egy más világ üzenete

ÓRIÁSI SIKER VOLT A LOS-ANGELESI MELEG KÓRUS KONCERTJE

Felejthetetlen élményben volt részük azoknak a melegeknek akik félretették a bennük lappangó homofób és egyéb előítéleteket és – végül is szép számban – eljöttek a Los Angeles-i Meleg Férfiak Kórusának július 13-i hangversenyére a József Attila Művelődési Házba.

A siker biztos jele – a sűrű és hosszan tartó vastapson kívül –, hogy még a „hivatásos fanyalgók” is szemlátomást élveztek az előadást és azt csakis dicsérő szavakkal illették. A csaknem 90 tagú énekkar ugyanis nem száraz madrigálokat adott elő – miként talán egyesek feltételezték –, hanem sokféle műfajból nyújtott élvezetes ízelítőt zongorakísérettel: az egyházi és szomorkás dalokon kívül (ez utóbbit egy társuk friss halála kapcsán) dzsesszt, vidám amerikai népdalokat, meleg indulókat énekeltek, sőt táncoltak el. Kellemes meglepetést okozott a társulat egy nyelvész tagja, amely – noha tanult magyarul – csupán némi előzetes felkészülés után, kiváló magyarsággal konferálta be néhány dal címét és szövegét. Nem valamiféle unalmas kántálásban volt tehát részünk, hanem változatos, szórakoztató showműsorban.

A zenei műélvezetnél persze sokkal fontosabb volt a vendégszereplés másik, nem is titkolt célja: a közösség, az együvé tartozás élményét

nyújtani, erősíteni önmegbecsülésünket. Amerikai barátaink mintha csak megérezték volna, hogy ez az, ami egyelőre még a leginkább hiányzik nálunk: önmagunk és társaink megbecsülése, máságunk, egy meghatározott társadalmi réteghez való tartozásunk elfogadása, saját – tagadott, de bizony nagyon is meglévő – előítéleteink leépítése. Az est elérte célját: bebizonyította, hogy a homoszexuálisok élete nem csupán a bűzlő nyilvános vécek körüli ögyelgésből és futó szexuális kapcsolatok féktelen hajszolásából áll. A közönség szemlátomást vette az üzenetet és jó hangulatban távozott. Meglepően sokan használták ki az alkalmat és maradtak az előadás után is, hogy személyesen ismerkedjenek az énekesekkel.

A kórus egyébként nem csak a külvilág felé tett szolgálataival, hanem létével, belső működésével is mintául szolgálhat. Az énekesek egy valódi közösség, amolyan óriási családként léteznek, dolgoznak együtt. A budapesti fellépés előtti próba például jóformán abból állt, hogy az együttes egy nagy kört képezve helyet foglalt a színpadon és ki-ki elmesélte, mikrofon és kamera jelenlétében, az európai turnéval kapcsolatos élményeit, gondolatait, nem szégyellvén az esetleges érzelmi elgyengüléseket sem. Ugyancsak meg-

indító volt, amint a kórus tagjai az elutazás előtti percekben a szálloda halljában ismét kört képezve, egymásba karolva spontán mód rövid búcsudalra fakadtak.

A nézőtérén egyébként örömmel fedeztünk fel sok külföldit, néhány heteroszexuális párt, köztük egy civil ruhás rendőrt a barátnőjével – akiket órákkal az előadás előtt alig bírtunk megnyugtatni, hogy még jut nekik hely, ott volt a jelenlegi első számú budapesti meleg diszkóbár, az Angyal teljes vezérkara, amely a koncert után külön meghívót nyújtott át az énekeseknek és rendkívüli showmússal kedveskedett a messziről érkezett vendégeknek. Látható érdeklődéssel figyelte a produkciót a művelődési központ amúgy indifferens és előzőleg be nem avatott személyzete is.

Az est megindító jelenete volt, amikor a kórus elnöke átadta a lambda egyesület képviselőjének az amerikai meleg mozgalom szívérványszínű zászlaját, kifejezve reményét, hogy a talán nem is olyan távoli jövőben mi is

használhatjuk majd e jelképet a homoszexuálisok nagy nemzetközi ünnepén egy felvonuláson vagy más rendezvényen.

A kórus, amely ugyan csak egy a 90 amerikai meleg, illetve leszbikus énekes között, ám az egyik legtekintélyesebb, nem nyereségérdekelt: bevételét mindenütt közérdekű célra ajánlja fel. Európai turnéjukat is saját zsebből, illetőleg némi adományból finanszírozták – ez volt az oka annak is, hogy a 175 állandó tagból csak mintegy 90 (illetve további 20 hozzátartozó, érdeklődő, köztük az egyik énekes apukája) tudott eljönni a költséges tengerentúli útra. (A magyar fővárost megelőzően Koppenhágát, Berlint, Prágát, és Bécsét tisztelték meg jelenlétükkel, mindenütt nagy sikert aratva.) A budapesti koncert szerény használya így a MÁSOK újabb számainak megjelenését segíti.

A koncert, annak ellenére, hogy versenyeznie kellett egy másik, a maga nemében ugyancsak szenzációs rendezvényvel, az első hazai jack-off partival, a meleg bu-

dapesti nyár kiemelkedő társasági eseménye volt. Az egymással konkuráló meleg lapok kiadói piacot találtak portékájuknak. Ez alkalommal is, miként lenni szokott, új barátságok, sőt szerelmek szövődtek. Az énekesek hazaindulásakor nem egy megható búcsújelenetnek lehettünk tanúi.

E lélekmelengető hangulatot az sem volt képes elrontani, hogy a Grand Hotel Hungaria londinerje szükségesnek érezte tájékoztatni az énekeseket a repülőtérre szállító autóbusz sofőrjét a reá leselkedő veszélyre. Ugyancsak tőle származik az információ – gyaníthatólag inkább legenda –, miszerint a pesti melegek ellepték a szálloda árkádjait, amint megérezte, hogy száztíz amerikai meleg fiú szállt meg ott, s emiatt a hotel személyzetének úgymond különleges éberséget kellett tanúsítania.

Az ilyesfajta megnyilvánulások persze a legkevésbé sem zavarják az együttest, amely tudatosan és minden lehetséges alkalommal hangsúlyozottan használja nevében a „meleg” jelzöt, s mint ilyen jelentkezett be a pesti szállodában is. A társulatnak ugyanis célja a homoszexuálisok láttatása, a nagyközönség szoktatása a meleg (jelen)létéhez.

Az eseménynek voltak vesztesei is: mindazok, aki rosszul felfogott arisztokratizmusból, büntudatból, vagy más, nehezen értelmezhető indokból távolmaradásukkal tüntettek.

A nagy siker láttán joggal remélhető, hogy nem ez volt az első és egyben utolsó ilyen jellegű kórushangverseny Budapesten.

Köszönjük, Los Angeles-i barátaink!

RÓZSASZÍN SZOMBAT ALKMAARBAN

A holland vonatok ritkán zsúfoltak. Ezen a délelőttön mégis alig lehetett becsukni az ajtókat az Alkmaar felé közlekedő szerelvényeken. A rosszul tájékozottak meglepődve látták, hogy az utasok túlnyomó része homoszexuális. Jelvényeik, rózsaszín-feliratok, trikóik nem hagytak kétséget hovatarozásuk felől.

Alkmaar főterén már állt a színpad, mindenütt pavilonok nőttek ki a földből és COC aktivisták osztogatták a programot. Az ünnep a felvonulással kezdődött, majd késő délutánig tartott a szabadtéri show. Szerencsére, hosszú hetek óta először ezen a napon egy szem eső sem esett, így semmi nem zavarta a rendezvényt. Volt még grafikai kiállítás (egy meleg, szovjet festőművész homoszexuális témájú képeit láthatta a közönség), filmvetítés, lesbikus buli, este szabadtéri rock koncert és diszkó.

Az idei fesztivál a kelet európai szolidaritás jegyében zajlott, jelmondata is erre utalt: határtalan szerelem. A nagy ese-

ményből természetesen a sajtó is kivette a részét. Nem csak a holland rádió, televízió és az európai sajtó képviselői gyűjtötték az anyagot, hanem még az Egyesült Államokból is voltak itt tudósítók.

Megkérdeztünk néhány helybeli lakost, mi a véleménye arról, hogy a homoszexuálisok az ő városukat választották nagy ünnepük színteréül. Az emberek különböztek (idős nénik, kisgyereket sétáltató apukák, gördeszkázó fiatalok), a véleményük azonban azonos volt. Örültek, hogy városukban ilyen hangulatos esemény zajlik, ami pedig a homoszexuálisokat illeti, hát mindenki úgy él, ahogy jónak látja, ez mindenkinek a magánügye.

Ilyen hangulatban indult a felvonulás, amin 15-20 ezer meleg vett részt. Transzparenszek, virágkocsik, zenészó. Az első sorban meneteltek a román, bulgár, lengyel, szlovák, lett és magyar küldöttek.

A városka lakói sorfalat álltak végig a hosszú út mentén. A menet előtt két nyalka lovas-

rendőr tette szabaddá az utat. Egyetlen egy megvető pillantással, gúnyolódó megjegyzéssel sem találkoztam, mosollyal, in-tegetéssel annál többet.

A templom előtti főtéren az óriási színpadon egész délután egymást váltották az énekesek, politikusok, humoristák. A két műsorvezető külön látványosság volt. Egy izmos fiú, néhány borszjiba öltözve és kopaszra borotvált fejű, ám kacér női ruhát hordó társa. Fölszólt a szlovák küldöttség egyik tagja, Olga Kmetova is, aki az egész kelet európai küldöttség nevében üdvözölte a hollandokat és mondott köszönetet a meghívásért. Beszédét nagy ovációval és lelkes éljenzéssel kísérte a földön ülő tömeg.

Aki megunt a színpadi eseményeket, körbe járhatott a hosszú sorokban felállított asztalok mellett. Itt szendvicseket, italokat, feliratos trikókat, jelvényeket, brossúrákat, könyveket, újságokat és még ki tudja mi mindent árusítottak.

Az egyik pavilon egy oszlophoz láncolt, szellős, hálóból font trikót viselő fiúval hívta föl magára a figyelmet. Talán mondani sem kell, hogy a pavilonban borszjákat, korbácsokat és egyéb Sz-M játékhoz szükséges felszerelést árultak. Egy másik asztalnál magyar szó ütötte meg a fületem. Kiderült, hogy egy Romániából ide emigrált fiú segédkezik a pult mögött. Csaba elmondta, hogy már egy éve él Hollandiában és jelenleg a letelepedési engedélyre vár. Ennek megszerzésében nagy segítségére van a COC, a legnagyobb holland homoszexuális szervezet, amely listát állított össze a Romániában, a homoszexuálisok ellen elkövetett atrocitásokról, ezzel is alátámasztva politikai menekült státuszát.

Megkért, hogy segítsek neki megtalálni magyar barátait, akiknek nem tudja a címét. Tehát, aki ismeri Bálint Csabát, az írjon neki a következő címre: Zwaansmalkade 130 3036 JK Rotterdam.

Más magyar vonatkozású esemény is történt. A transzparensek között egy holland szövegben meglepődve olvastam: Hódmezővásárhely. Lelkesen üdvözöltem Őket, de mint kiderült nem, hogy nem Hódmezővásárhelyiek, de még csak nem is jártak soha ebben a városban.

Csupán városuk testvérvárosa és ők szeretnék felvenni a kapcsolatot az ott élő melegekkel. Tehát: Hódmezővásárhelyi melegek figyelem! Várják jelentkezéseket a

W.H.H.
Steinerbos 229.
2134 JX Hoofddorp címen.

Este egy hangulatos parkban tartották a koncertet. Hűvös volt az idő, de ez nem zavarta a fűben ülő közönséget, hiszen melegítették egymást. Itt szabadon ölelkezhetett fiú fiúval, lány lánnyal.

11 órától reggelig, diszkóban szórakozhattak a táncolni vágyók. A hatalmas terem zsúfolásig megtelt. Amikor már lépni sem lehetett, egy asztalnál keresztünk menedéket. A mellet-

tünk ülő két szálas fiatalemberrel hamar szóba elegyedünk és ők a már megszokott holland nyíltsággal meséltek magukról. Mindketten házasságból menekültek, amikor egymásra találtak. Hosszú ideje együtt élnek már és nagyon jó a viszony köztük és a gyerekeik között. A gyerekek mindkettőjüket megszokták hívni az iskolai rendezvényekre, ahol sem a tanárok, sem a gyerekek osztálytársai nem botránkoznak meg azon, hogy apuci egy másik férfivel él együtt. Ez a munkahelyükön is természetes. A vállalati kirándulásokra, bulikra is együtt mennek, egymással táncolnak. Ez itt az elfogadható dolgok közé tartozik. És miért is ne?

Láner László

ÖNTUDATOSAN, MÁSKÉPPEN

Mint a karnevál Rióhoz, úgy tartozik Berlinhez a Christopher Street Day évenkénti megünneplése.

Évről évre nő a megmozduláson résztvevők száma. Június utolsó szombatján Berlinben több mint tízezer életörömtől sugárzó gay és leszbikus vonult keresztül a városon. A német csapatot erősítették a Párizsból, Texasból, San Franciscóból, Moszkvából és a jónéhányan Budapestről érkezettek is. Valóban színes volt a kép. A hajtűdobálóktól a konzolidált átlagon keresztül a kemény bőrösökig. És a járdán ott álltak a „mások”: a derék polgárok, a szomszédasszonyok, a turisták és a nagyapák, a Titkos Ilonák, a vágyakozók és vágyakozás nélküliek – álltak és csodálkoztak. Az utcán a meleg-leszbikus életöröm, a járdán minden más emberi érzés: szeretet, gyűlölet, kíváncsiság, értetlenség...

A felvonulás végén a fogadalmi templom romjai előtt hangzottak el a jogkövetelések az élethez és a szerephez. Ma, az AIDS korában különösen fontos a jelenlét, a realitásokkal való szembenézés. Ezen a napon megvalósulni látszott az egység, az egyetakarás a melegek között, amely nem jellemző az év többi 365 napján. Nem maradhatott el a megemlékezés az AIDS-ben elhunytakról sem. Az egyper-

ces csöndet annak a kanadai meleg férfinak a beszéde követte, aki 1988 óta futja körbe a világot – Race againsts time (Versenyfutás az idővel) – adományokat gyűjtve az AIDS-ben szenvedők számára. Német politikai vezetők tettek ígéreteket a homoszexuálisok, és AIDS-el fertőzöttek diszkriminációjának megszüntetésére.

A német egységet jelezte, hogy míg demonstráció a város nyugati felében volt, addig a péntek és szombat esti programot a keleti félen rendezték. Bár a pénteki rendezvényt kevesebben látták, – kb. 400-an, szemben a szombat esti 5000-rel –, a személyes benyomás a péntek esti többre értékeli: igazi kabaré-jellege volt, sok zenével, humorral, kritikával fűszerezve. A Werner Seelenbinder Halléban rendezett záróest viszont több, mint ötórás unalomba fulladt. Az összkép mégis felemelő, ami megmaradt: összetartás, tolerancia, meleg öntudat.

Sajnos nem lehet azonban zárójelben említeni a német újfasiszták fenyegetéseit, mely ijesztően állandóan ott lógott a levegőben. A szervezőbizottság a rendezvénysorozat idejére külön szerződést kötött a rendőrséggel a résztvevők védelmére. Rendőri beavatkozásra, szerencsére, nem volt szükség.

HÁROMSZÁZHATVANÖT NAP

Annyit eddig is tudtunk, hogy Nyugat-Európában vannak meleg bárok és szaunák. Az azonban eddig nem nagyon értettük, hogy a közvélemény miért toleránsabb nyugaton mint nálunk.

Idén, hogy megkíséreltük nyomon követni a nyugati nagy meleg mozgalmakat, kezd világosodni a kép. A forradalmakat soha nem azok vívják meg akiket le vagy meg kell győzni. Aki akar valamit, akinek fontos, hogy helyzete megváltozzon, annak kell lépnie, neki kell kiharcolnia a változást.

Nyugat-Európában, ahol a csecsemők a demokráciát az anyatejjel együtt szívják magukba, ugyanők érett fejjel hogyan is tűrnének el bármiféle kedvezőtlen megkülönböztetést.

Júniusi lapszámunkban beszámoltunk arról az utcai harcról, amelyet 1969. június 27-ről 28-ra virradó éjjel vívtak a New Yorkban élő melegek a helyi rendőrséggel a Christopher Streeten. Ez nem a harc kezdetét, hanem több évtizedes küzdelem befejezését jelentette. A rendőröket, akik eddig nyugodtan razziáztak a meleg negyedben, egyszerűen kiszorították innen. A harc kimenetelének az európai melegek is örültek. Ettől kezdve június végén, július elején évről-évre megrendezték a maguk kisebb-nagyobb Christopher Street Day ünnepségeit.

A létezésüket, összefogásuk erejét akarták demonstrálni. Az államszervezet, a kívülállók ne csak létezésükről tudjanak, de napnál világosabban lássák, hogy semmitől sem félnek. Még önmagukat kigúnyolva a legforgalmasabb utcákon is végig mernek vonulni.

Mi itt Magyarországon, ha nehezen is, de kezdjük összeszedni magunkat. Budapesten már több meleg bár és söröző, és idén április óta saját lapunk is van. Valami csodálatos dolog lenne, ha nyugaton élő barátainkhoz hasonlóan mi is ki mernénk állni ország-világ elé: mi sem félünk!

Sok meleg barátunktól kérdeztük, mit szólna hozzá, részt venne-e rajta ha mi is megrendeznénk a Christopher Street Day vagyis a melegek felszabadulási ünnepét Budapesten. Majdnem egységes volt a megrökönyödés. Hogy képzeljük ezt?! Mit szólna a közvélemény? Aztán ki merne elmenni?

Egy év, tizenkét hónap, háromszázhatvanöt nap van még addig. Nagy idő. Az elmúlt egy év alatt is mennyi minden történt nálunk. A megindult demokratizálódás talán minket is megváltoztat. Reméljük sokan megértik majd, hogy a jogok a demokráciában is csak akkor vannak, ha azok mellett nap mint nap kiállnak az érdekeltek.

Az elkövetkező tizenkét hónapban minden erőnkkel azon leszünk, hogy jogainkat tudatosítsuk meleg barátainkkal, továbbá azt is: jó lenne ezekért a jogokért egy demonstráción való részvétellel kiállni. Van tehát még háromszázhatvanöt napunk.

ODÉBB TOLTÁK AZ ÜNNEPET

A kölniek átmulatták a három napot

A kölni homoszexuálisok szervezetei és méginkább az üzletemberek, a bárók, szanák tulajdonosai úgy gondolták, hogyha az európai nagy Christopher Street Day-i ünnepségekkel egy időben rendezik saját megemlékezésüket, akkor kevesen jönnek el erre.

A városukban élő homoszexuálisok is inkább utaznak Amszterdamba, Berlinbe, Londonba, nem hogy vendégek jönnének hozzájuk. Úgy döntöttek tehát, hogy náluk egy héttel később lesz az ünnep.

Fantasztikusan jól számítottak. Még az időjárás is nekik kedvezett. Míg június utolsó hétvégén Európának ezen a részén csaknem havazott, olyan zord volt az idő, rá egy hétre afrikai kánikula, 34 fok tikkasztotta az embereket.

A kölni rendezvények nem olyan politikusan beállítottaságúak voltak, mint például a hollandiai programok. A kölniek amúgy is híresek arról, hogy mindenből viccet csinálnak. A farsang idején itt rendezik a legnagyobb kameválókat. A munkahelyek ilyenkor négy napra elengedik dolgozóikat. Önmagában az is elég humoros, hogy egy ünnepet egy héttel későbbre csúsztatnak el. Ezután az sem meglepő, hogy a kölniek végig bohóckodták ezt a három napot, július 5–7-ig.

Kölni meleg barátaink fogadást kötöttek velünk. Állították, hogy botrányba fullad több rendezvény a részvétlenség miatt; ugyanis ki az az idióta aki 34 fok melegben nem a tóra megy fürödni. Hagyjunk mi is mindent a fenébe és menjünk ki, a Bleibtreu-See (Maradj hűséges) partjára. Ott lesz majd az igazi meleg találkozó.

Szombat délben úgy tűnt nekik lesz igazuk. A meghirdetett sportversenyekre csak lányok mentek el. Az amazonok futball torna keretében mérték össze erejüket. Mindéből az is kiderül, hogy több csapatot is képesek voltak kiállítani.

Barátaink este mesélték, ez idő tájt a tó partján, a bokros, fás részeken járnak alig lehetett az utakon. Nagyban zajlott az ismerkedés, a csoportos szex. A legszebbek pedig még szebbek akartak lenni estére és napon barnították bőrüket.

Történt mindez szombaton. Kicsit aggódtunk, mi lesz a vasárnapi felvonulással. Több fényképezőgéppel, sok tekerics filmmel készültünk az eseményre. Egyetlen leexponált kocka nélkül kell majd hazatérnünk?

Fél 1-kor még csak néhányan ácsorogtak a meghirdetett találkozóhelyen, az Alter Markt, a belváros egyik főterén. Amikor 1 órakor megindult a menet, a mellékutcákból, a különböző sörözőkből, ahol eddig a hűvösben várták a melegek az esemény kezdetét, most előjöttek. A menet

eleje már régen áthaladt a városon. Kijutott a Rajna-partra, a kis keskeny utcákon újra vissza a belvárosba. A sor vége furcsa módon még mindig az Alter Marknál tartott.

Amerre elhaladt a menet, a bábészködök között akadtak akik nevettek, de meglepő módon többen tapsoltak, integettek. A házak ablakaiból is színes rongyokat lógattak ki.

A menet előtt rendőrök nyitották és ők is zárták a sort. Az emberek az volt az érzése, mintha ők is az ünneplőkhöz tartoznának. (Végülis, ha a melegek a társadalom tagjai, a rendőrök pedig akik a provokációk elkerülése érdekében védtek a felvonulókat, ők is tagjai a társadalomnak. Szövetségeseikként vettek részt a demonstráción. Szoros egységet alkottak a melegekkel.)

A menet eleje végre elérte a melegek fő utcáját a Stephan Strasset. Százak, ezrek, csak jöttek, jöttek. A bárók nyelték az embereket. Akik kiszorultak egyetlen egységes masszává olvadtak össze a 34 fokos hőségben, azaz ennyit árnyékban mértek. Az utcán tűző napon táncolt a tömeg, lehetett vagy hatvan fok. Védelték is a sört, a kolát. Szakadt mindenkiről a víz.

Ilyet ritkán látni. Egy utcányi tömeg, közülük legtöbben félmegtelenül szinte összesülve együtt egyszerre táncol. Az utca egyik végéről a másik felébe képtelenek voltunk átmenni. Ha a túloldali eseményekre voltunk kíváncsiak, akkor megkerültük az egész tömböt és hátulról próbáltunk bejutni.

A tömeg éjfélig alig csökkent. Ez azért is meglepő volt, mert a pályaudvar régi várócsarnokát erre az estére kinyitották és itt egy hatalmas nagy diszkó várta a város meleg fiataljait. Az ember azt hinné az egész világon nincs ennyi meleg. Honnan jöttek össze ilyen sokan?

Éjfél után két óra felé fogyni kezdett a nép. Nem meglepő. Hétfő már munkanap. A tolerancia a homoszexuális létnek szól, nem a munkából való elkésésnek. Itt kegyetlenül komolyan veszik a jogokat és a kötelességeket.

Takács B.G.

A NÉVTELEN EGYMILLIÓ

Motto: A rózsaszín háromszögesek likvidálását övező hallgatás pedig nem más, mint a történelem meghamisítása.

A rózsaszín háromszög, ami ma már minden homoszexuális megmozduláson jelképként emelkedik a magasba, a náci Németországban a legszörnyűbb szegénybélyeg volt.

A koncentrációs táborok foglyait „bűneik szerint” jelölték meg. A zsidók sárga, a cigányok barna, a politikaiak vörös és a homoszexuálisok rózsaszínű bélyeget viseltek. A rózsaszín háromszög két-három centiméterrel nagyobb volt a többinél, hogy a buzikat messziről meg lehessen ismerni és elkerülni, mint a leprásokat.

A homoszexuálisokra a koncentrációs táborokban kétfelől áradt a gyűlölet és a megvetés. Egyrészt a többi fogoly felől, akik ugyan szexuális rabszolgának használták őket, másrészt az örök felől, akik parancsba kapták a homoszexuálisok átnevelését, illetve kiirtását. Kezdetben kényszerítették őket, hogy nyilvánosházakban az SS örök gúnyolódásai közepette bizonyítsák férfiasságukat, majd hormonkísérleteknek, kasztrálásnak vetették alá a homoszexuális foglyokat, végül a gázkamrába vezetett az útjuk.

Azon keveseket, akik túléltek a lágert nem úgy kezelte a társadalom, mint a fasizmus áldozatait, hanem mint a bűnözőket. A kormányok úgy rendelkeztek, hogy „a néhány homoszexuális túlélőnek nem jár ugyan az a kártérítés, mint a nácizmus többi áldozatának”. Ez sajnos

egyértelműen mutatja, hogy az összeomlott Harmadik Birodalom nem temette maga alá az összes náci elméletet. A hajdani deportáltak nem engedik a homoszexuális sorstársaikat fölvonulni a deportáltak napján. Még 1985-ben, a lágerek felszabadulásának 40. évfordulóján sem engedélyezték, hogy a homoszexuális szervezetek koszorút helyezzenek el a deportáltak emlékművénél!

A különböző zsidó szervezetek munkájának köszönhetően, ma már pontosan lehet tudni hány zsidó áldozata volt a népirtásnak. A homoszexuálisokkal azonban sem-

miféle kutatás nem foglalkozik. A rendelkezésre álló adatokból biztosra vehető, hogy a nácik legalább egymillió homoszexuálist gyilkoltak meg.

Erről a történelem agyonhallgatott szegényfoltjáról szól Jean Boisson könyve: A rózsaszín háromszög. Az Europa Könyvkiadó gondozásában most megjelent mű, méltán tarthat számat mindenki érdeklődésére. A homoszexuálisoknak azonban még inkább ismerniük kell saját történelmüket, és az ellenük elkövetett bűnöket.

Láner László

FÉRFIT SZERETETT

Alig tette a lábát a villamos lépcsőjére, mintha áram ütötte volna, hátra lépett. Egy hirtelen balra áttal az aluljáró felé indult. Lement a lépcsőkön, majd a túloldalon fel a Margit hidra. Még a szigetig sem jutott, megfordult és a Jászai Mari tér felé folytatta lépteit. Talán ezredszer olvasta már a kezében tartott levelet.

„Drága Tamás! Nem bírom tovább. Meg kell értened. A kollégiumi zsúfolt szobák, diákként még elmentek, de az albérletek... Felnőtt fejjel ezt már nem lehet bírni. A kávéról már leszoktam, alkoholt akkor ittam, ha megkínáltak, a dohányzást a minimálisra mérsékeltem. Ez így nem élet! Te állandóan felajánlottad a segítségedet. Csakhogy én nem akarok a Te kitartottad lenni! Elindulok szerencsét próbálni. Szeretlek és tudom, hogy Te is szeretsz. Hogy hogyan és mikor találkozunk? Sőt találkozunk-e valaha? Nem tudom. Ígérem, folyamatosan tájékoztatlak sorsomról.”

A Pannónia utcánál szerencséjére éppen zöldre váltott a lámpa. A pirosban is nekiindult volna. Néha nekiütődtek az emberek, káromkodtak is. Egyszerűen nem fogta föl hol jár, mit csinál.

„Maradt azonban belőlem Budapesten egy egész élőlény adag. Emlékszel Katára? Hányszor mondtam, hogy gyere fel hozzám?! Féltékeny voltál rá. Alaptalanul. Évfolyam társam volt. Jókat tudtam vele hülyülni. Semmi több. Igaz, ő szerelmes volt belém az első pillanattól... Ezért is jó, hogy elmentem. Így végre hozzákezd egy számára igazi, elérhető férfi kereséséhez. Ha maradtam volna, nem hagyja abba az átnevelési kísérleteit. Nem tudta felfogni, hogy ez reménytelen. Vonzalmaim számomra természetesek, semmiképpen nem akarok megváltozni. Most azonban nagyon egyedül van. Jobban mint Te. Gondold el: végig az egyetemi évek alatt, és tovább, egy hatalmas nagy vágyódás. Nyolc szerelmes év! Menj föl hozzá. Próbáld vigasztalni. Nevetséges, de nem tudom a házszámot. Naponta jártam hozzá. Meg fogod találni. Többször is elkísértél a házukig. Emlékszel? Az illatszerbolt melletti kapun menj be. A negyedik emeleten, a körfolyóson balra hátul a sarokban van az ajtó. Több lánnyal közösen bérelnek egy lakást. Indulj oda azonnal! Meglátod neked is jót fog tenni.”

Az olvadt aszfalt, a benzingőz, a hőség után szinte borzongató volt a kapualj hűvöse. A lakások ajtajai, ablakai, az udvar felé nyitva tátongtak. Gyalog ment föl a negyedik emeletre. A csöngetésre kisírt szemű, hosszú, szőke hajú lány nyitott ajtót.

– Elnézést, csak annyit tudok, hogy Kata...

– Gyere be! – mondta a lány, és megfordult. Ment egyenesen az egyik hátsó szoba felé. Hosszú hálóging szerű blúz, és egy óriási, bő fekete nadrág volt rajta.

A sötét előszobában mozdulatlanul állt a súlyos, párás levegő. Mindenütt száradó női ruhaneműk lógtak. A fürdőszobában csobogott a víz. A konyhában az asztal mellett két lány evett. A végén éppen valaki lehúzta a vizet.

Tamás csak ment a lány után. A belső szobában a fal mellett fej-láb két ágy állt. Kata az egyik ágy sarkába kuporodott. Összehúzta magát, egészen apróra, mint aki nagyon fázik.

– Honnan tudod, hogy ki vagyok?

– Ismerem Andrást. Biztos te is kaptál egy levelet. Benne, hogy keress fel engem. Igazam van? Nekem is indulnom kéne hozzád. Talán meg is tettem volna, pedig gyűlöllek. Most azonban nagy szükségem van, nem valakire, hanem olyan emberre akinek szintén fontos volt András. Felfüggesztem a gyűlöletem. Sorban ismertem András mindegyik barátját. Követelte, szeressem őket. Úgy tettem. Valójában gyűlöltem mindegyiket. Most már mindegy.

A falakon körben plakátok, grafikák, András munkái. Amit nem ő csinált, az őt ábrázolta. Több, méretes nagyságú portré. Szinte ijesztően életszerűek. Néznek, mosolyognak. Háta, karja, egész teste libabőrös volt. András szinte szólt hozzá. Ott volt. Nyitotta a száját. Válaszolni kellett neki.

– Ül le – mondta Kata. Szeméből, mintha ez lenne a legtermészetesebb patakokban folyt a könny. Végigcsorgott arcán, le a blúzára.

– Megértem én. Kis faluból jött. A gimnáziumi évek alatt kollégium, majd albérletek. Amikor Budapestre jött ez a város egy volt neki a sok között. Ezek a falak nem nőttek a szívéhez.

Tamás leült az ágyra, hátát a falnak támasztotta. Megsimogatta a megvert őzikeként apróra összehúzódtott lányt. Kata ettől hangosan felzokogott. Ez a kedves érintés felszakította a merev burkot, amelyik úgy-ahogy tartást adott neki. Egész testében reszketve a görcsös sírástól, odabújt Tamáshoz.

– Nagyon, nagyon szerettem. Most is szeretem.

Tamás érezte, nedvesedik a szeme. Összeszorította a fogát. A lány előtt nem akarta elengedni magát. András és ő közte szerelem volt. Kata reménytelenül vágyódott András után. Szótlatlanul ült a lány mellett, simogatta a haját. Nagyokat nyelt, nézte a szemben levő falon feléje, rá mosolygó koromfekete hajú, bajszos csibész portréját.

– Andris! Andrisom – zokogta Kata Tamás ölében fekve.

– András, drága András! – gondolta, alig mozgó szájjal suttogetta Tamás.

– Miért mentél el? Miért hagytál itt. Mindenemet, az életemet is neked adtam volna.

– Még mindig, sőt talán jobban mint valaha, szeretlek!

– Andrisom, szerelmem.

– Hányszor simogattalak, csókoltalak tetőtől talpig...

– Hányszor szerettelek volna ölelni. Miért is nem voltam erőszakosabb? Miért játszottam a nők kötelező meghódítandó szerepét? Most már elúszott. Végleg elúszott minden!

– Semmit nem hagyunk ki. Mi bizony nem. Vonaton, hajón, liftben, autóban, utcán, bokorban öleltük egymást. Nem törődünk, ki mit mond. Te vittél rá erre. Korábban én nyuszibb voltam. Az illatod, a selymes bőröd. Ne sírjál!

– Andrisom! Hogy vágytam rá, hogy szőrös melled megérintsem, megcsókoljam. Férfias illatod, hány-szor szívtam titokban. Hihetetlenül isteni egy meztelen férfi test. Nem sírok.

– Drága András! Milyen selymes a bőröd! Hagyd! Ne feszítsd össze a lábod. András Drága! Ugye jó. Érzem, hogy neked is jó.

– Andris! Szerelmem! Isteni! Miért kellett erre ennyit várnunk? Csináld! Csodás! Andrisom!

A ruhák a földön, az ágyon, az asztalon szanaszét hevertek.

Kata egyre hangosabban követelte András szerelmét. Tamás hörögve bizonyította hűségét. Kata visította Andrásááááás! Tamás üvöltötte Andrásááááás!

Aztán lelassult a légzésük. Tamás gyöngéden csókolta a lány arcát, haját. Kata simogatta a fiú hátát. Hosszú ideje feküdtek így.

– Csodás volt suttofta Tamás. – Talán még soha nem szeretkeztem ilyen tökéleteset. – A lány mellé feküdt, karját a feje alá csúsztatta.

– Bevallom neked: nagy tapasztalatom nincs. Voltak rossz, meg még rosszabb szeretkezéseim. Ezt a tökéletes érzést azonban nem ismertem. Akikkel eddig lefeküdtem magukkal voltak eltelve. Miután nekik jó volt, otthagytak. Így, hogy egyszerre egy időben legyen jó mindkét félnek, hát ilyen csodában még nem volt részem.

– Ne felejtse el, nem csak ketten voltunk. Ez valami olyasmi mint a szentháromság. András szelleme szinte testetöltött formában volt itt velünk együtt.

– Mit szólnál egy vacsorához? – kérdezte Kata. Itt a házban van egy jó étterem. Meghívlak. Na?! Jó ötlet?

Így kezdődött, azaz folytatódott kapcsolatuk.

András hiánya azonban az idő múlásával sem akart csökkenni. Tamás írni, számolni, beszélni sem tudott nyugodtan. A koromfekete haj keretezte bajszos arc – munkája közben – a fehér papirokról is szembe nézett vele. Sokszor kiáltott rá az utcán az emberekre: András! Aztán bocsánatot kérve összetört szívvel ment tovább. Szinte eszeveszetten rohant nap mint nap Katához. A nyakába ugrott, vadul tépte le róla a ruháját, aztán kezdetét vette az őrlt szeretkezés.

– András! Drága András!

Éppen egy hónap telt el első találkozásuk óta. Pontos koreográfia szerint vetkőztek le, ölelték egymást, húzta szét Tamás a lány combjait.

– Andrisom, suttofta Tamás.

– Dáruga Tamás – sóhajtotta Kata.

Tamás mozgása lelassult – Drága András!

– Szeretlek! Tamás, megszerettelek. Soha senkivel nem volt ilyen jó mint veled. András végül is csak egy álom volt számomra. Te itt vagy hús-vér formában. Jó veled. Szeretlek. Szeretnék veled maradni. Igen, szeretnék tőled egy gyereket... Mit csinálsz? Ne hagyd abba!

Tamás érezte ereje elhagyja. Legurult a lányról, szemét behunyta.

– Drága Tamás! Szerelmem! Mi történt? Valami rosszat mondtam? Hidd el, komolyan, egyre jobban szeretlek!

Tamás mély levegőt vett, felállt és öltözni kezdett.

– Mondd már mivan veled?! – Letérdelt a fiú elé, átfogta a lábát és csendben halkán sírni kezdett.

– Beszélj! Mi történt? Embert nem szerettek még így, mint én téged!

Tamás óvatosan lefejtette magáról a lány polipként szívó, ölelő karjait, jobbról, balról megcsókolta arcát, aztán megfordult és becsukta maga mögött a szoba, majd a lakás ajtaját. Végig sietett a folyosón, nem várta meg a liftet, lerohant a lépcsőn, ki az utcára. Futott, mint akit üldöznek.

Üresnek, agyonvertnek érezte magát.

Ötven meztelen férfi

NEM DŐLT ÖSSZE A VILÁG

Túljutottunk az első hazai jack-off partin

Megígértem, hogy részletesen beszámolok majd a partiról. Leg-alábbis, ha elmegyek és nem mondom le az utolsó pillanatban mint tették sokan. Mert félték, mert fúj, mert mit tudom én miért. Én biztos, hogy elmegyek, és ha már ott leszek írni is fogok, ígértem.

Most azonban bajban vagyok. Ott voltam, hősiiesen végig csináltam mindent, természetesen csak azért, hogy beszámolhassak azoknak, akik valamilyen ok miatt nem tudtak eljönni. Hol tartottam? Ja igen, bajban vagyok. Végülis gondoljátok el drága barátaim: ötven meztelen férfit ölelték, simogatták egymást és tettek ezt meg azt. Ha mindazt leírnám, pornó anyagnak minősülne a cikk.

Nem írhatnék inkább arról, hogy bőséges és finom volt a vacsora? Gombafejek rántva. Ez csak az előétel volt, de annyit adtak, hogy mindenki azt hitte, haza is kell vinnie belőle. Amikor következett a főétel a lecsós szelet szinte már senki sem bírt enni. Aztán kicsit óvatosabban is ettünk, ugyanis tele hassal bizonyos dolgok nehezebben mennek.

Jó, jó, tudom, a partiról kellene írnom. De hát ötven meztelen férfit. Nehogy valaki is azt higgye, hogy cukkolni akarom. Ekkora hatalmas ölekezésről nehéz beszámolni, leg-alábbis finoman. Az egész olyan volt, mint egy megkoreografált hatalmas táncjelenet. Itt is ott is csoportok, amelyek néha összeolvadtak, aztán szétváltak, újak alakultak és volt, hogy az egész egyetlen egységet alkotott.

Had írjak inkább a reggeliről. Az is bőséges volt. Svédasztalt állítottak. Annyit ehettünk amennyi belénk fért. Ezt már senki nem hagyta ki. Az éjszakai energiavesztésére pótolni kellett. Jóval a reggelire meghirdetett időpont előtt ott várt az egész tábor a konyha előtt. Aztán amikor megkapták a jelet, mint sáskahad rohanták, rohantuk meg az asztalt. Igazán meglepő: ezután a pusztító erejű falánk társaság elvonulása után is tele volt az asztal.

Rafináltak! Titokban, megállás nélkül állandóan feltöltötték ami elfogyott. Miért tették ezt? Milyen üzleti számításból? Netalán, hogy jólérezzék magukat a vendégek? Ilyesmi kis hazánkban nem szokás. Egye meg a „kedves” vendég azt a száraz kenyeret a körömyi sajttal és örüljön a mokrás kanálnyi folyékony lekvárnak...

Jaj, de nekem nem erről kell írnom! Igen a parti.

Jó ötlet, hogy külföldön is meghirdették ezt az első számút. Ha csak mi magyarok lettünk volna ott, elég kamaszosan sután próbálkoztunk volna. Így is amikor este tíz után lassan kialakultak az első párok, a vendéglátó ország állampolgárai mint macska a forró kását kerülgették az addigra már meztelen külföldieket. Ők nem zavartatták magukat.

Mielőtt nyakatekert formában rossz híremet költenék, hogy fogjam csak be a számat, mert amikor az összes magyar is meztelen volt én még mindig tornanadrágban erényövvvel köröztem a csoportok

között... hát szóval bevallom. Így igaz, de ha ennél többet állítanak az már rágalom!

A külföldiek az első pillanattól felszabadultabbak voltak nálunk. Ahogy megérkeztünk Horányba, azonnal bevetették magukat a Dunába. Mi magyarok pedig? „Juuuj de piszkos!” „És milyen hideg!” „Ott, meg úszik valami, az nem egy kaki?!” A németek, franciák, amerikaiak nem nyafogtak, ugrottak.

Mivel a tábor normális körülmények között kempingként üzemel, a környékbeliek megszokták ezt. Nappal átsétáltak a területén. Kik voltak akik az idegenek miatt reklamáltak? Hogy őket esetleg felismerik, neadj isten homoszexuálisoknak nézik? Na kik? Hát persze, hogy mi magyarok. A külföldiek meztelenül mászkáltak, és ha úgy kívánták összelelkeztek. Ha a feleségek félteni fogják férjecskeiket, hát összepakolhatnak. Ha úgy érezték szükségét meg is csókolták barátjukat.

Jó, jó tudom, már megint elkalandoztam. Sokan kérdezték tőlem, hogy mit csináltam, ha olyasvalaki nyúlt hozzám, aki nekem nem tetszett. Tényleg mit is csináltam? Egy kicsit elhúzódtam, megráztam a fejem, eltoltam a kezét.

Nem sok ilyen helyzet adódott. A sörözés, az ismerkedés közben volt idő, hogy kialakuljanak az első beszélgetések, ki kivel szimpatizál. Őszintén megmondom a nagy szextánc forgatagban egyetlen kellemetlen helyzetem sem volt. Pedig minden mozgott, forgott, a párok, hármasok, ötösök, tizesek állandóan cserélődtek.

Túl jutottunk tehát az elsőn. Nem dőlt össze a világ. Nem tiltakozott az egyház, a helyi önkormányzat és a szűzek szövetsége is néma maradt. A következő már csak a második lehet, aztán a harmadik és tovább, tovább, tovább...

- cser -

- Budapesti ötvenes üzletember leinformálható 25-35 éves vendéglátóipari gyakorlattal rendelkező férfias-sportos, kellemes megjelenésű, jogosítványal rendelkező barátot keres, aki egyben üzlettárs is lenne, segítene magánszállodám vezetésében. Jelige: Jogosítvány 1/5/07/.03/Mások/v

- 30 éves szőke, kékszemű bajszos srác, Tharandt-ből (Németország) aki kedveli az utazást, videózást, fotózást, állatbarát (németjuhász kutyája van), ezenkívül romantikus és gyengéd típus. Kis német tudás nem árt. Jelige: Conncetion 0001 2/5/07.10/Mások

- 25/35 éves páros Berlinből kölcsönös látogatásra és utazásra keres Magyar baráti párokat. Jelige: Conncetion 0002 3/5/07.10/Mások

- 32 éves 178 cm magas, és 27 éves 162 cm magas baráti páros Biesenthalból (Németország) keres levelezőpartnert, ami később kölcsönös szimpátia esetén szextárssá alakulhat, keres magyar barátot német nyelvtudással. Jelige: Connection 003 4/5/07.10/Mások

- 33/182/78 rövid szőke hajú szakács, aki sport, zenekedvelő és szeret utazni Nordhausenből (Németország) levelezőpartnert keres lehetőleg szakácsot, vagy pincért német nyelven. Jelige: Connection 0004 5/5/07.10/Mások

- 29 éves fiú Berlinből 20-40 év közötti fiatalokkal levelezne német nyelven. Jelige: Connection 0005 6/5/07.10/Mások

- 49 éves nagyon szimpatikus férfi Berlinből partnert keres. Jelige: Connection 0006 7/5/07.10/Mások

- 27 éves sportos fiú, Chemnitzből aki augusztus végén szeptember elején Budapestre jön, keres sportos típusú fiatalokat 35 éves korig, akiket

TÁRSKERESŐ HIRDETÉSEK

HOGYAN HIRDETHETTEK LAPUNKBAN, A MÁSOKBAN?

1. Ha budapesti vagy, akkor hirdetésedet kizárólag személyesen adhatod fel a Levélpresse Budapest VII., Dob u. 17. sz. irodájában. Nyitva munkanapokon 9-17-ig. Ott visszaigazolószelvényt adnak, amivel a hirdetésre érkezett válaszleveleket veheted majd át.
2. Ha vidéken élsz, akkor a hirdetési szelvényt nyomtatott betűkkel pontosan kitöltve küldd be a Levélpresse postacímére. 1365 Budapest, postafiók 714.
Az iroda általad megadott címre elküldi majd a hirdetésre érkezett válaszleveleidet. Ne feledkezzél meg arról, hogy 10 db 10 Ft-os postai bélyeget betegyél a hirdetési szelvény mellé. Ez fedezi a postaköltséget.
3. **HIRDETÉSEK KÖZZÉTÉTELE INGYENES**
4. **A VÁLASZOKAT KIZÁRÓLAG VIDÉKRE POSTÁZZA A LEVÉLPRESSZ. KIVÉVE AZT AZ ESETET, HA BUDAPESTEN VAN VALAHOL BÉRELT POSTAFIÓKOD. EBBEN AZ ESETBEN ERRE A POSTAFIÓKRA KÜLDIK KI A VÁLASZOKAT.**
5. **KIZÁRÓLAG MAGÁNJELLEGŰ HIRDETÉSEK KÖZÖLHETŐK INGYENESSEN** (közületi hirdetések is feladhatók, a Levélpresse címe: 1365 Budapest, Postafiók 714)
6. **MI TEENDŐ, HA TE KIVÁNSZ VÁLASZOLNI JELIGÉS LEVÉLRE?**
 - **AZ ÁLTALAD KIVÁLASZTOTT HIRDETÉSRE ÍROTT JELENTKEZÉSI LEVELEDET KÜLDÖD BE A LEVÉLPRESSZ POSTACÍMÉRE: 1365 BP. PF. 714.**
 - **A BORÍTÉKRA FELTÉTLENŰL ÍRD FEL A JELIGÉT, ÉS A MÖGÖTTE TALÁLHATÓ KÓDSZÁMOT. A hirdetésre érkezett válaszleveleket a megjelenéstől számított 30. napig lehet átvenni.**

BEKÜLDENDŐ A LEVÉLPRESSZ BP. 1365 PF. 714. CÍMÉRE

(minden kockába 1 betű írható)

KIJELENTEM, HOGY 18 ÉVES ELMÚLTAM.

- I. A hirdetést SZEMÉLYESEN ADTAM FEL, ÍGY IS FOGOM ÁTVENNI.
- II. Mivel nem vagyok budapesti (illetve mert budapesten bérelt postafiókom van), kérem a válaszokat megküldeni az alábbi címre:

NEVEM: _____

CÍMEM: _____

(A MEGFELELŐ ROVATOT KÉRJÜK ALÁHÚZNI, ILLETVE NYOMTATOTT BETŰVEL KITÖLTENI)

FIGYELEM! HA NEM A II. PONTBAN FOGLALTAKAT KÉREDE, HIRDETÉSED CSAK SZEMÉLYESEN ADHATOD ÁT A DOB U. 17-BEN, AHOL VISSZAIGAZOLÓSZELVÉNYT FOGNAK ADNI!!!

DÁTUM: _____

ALÁÍRÁS

a sport, zene és utazás érdekel. Jelige: Connection 0007 8/5/07.10/Mások

- 65 éves 170/67 svájci úriember fiatal, lehetőleg egyetemista fiút keres, akinek a Svájci utazását fedezi. Jelige: Connection 0008 9//07.10/Mások

- 46 éves férfi Stuttgartból keres 40-50 év közötti barátot, akivel levelezne angolul vagy német nyelven. Jelige: Connection 0009 10/5/07.10/Mások

- 27/168 Drezda környéki igen simulékony, de nem nőies férfi, keres hasonlót magyar barátot 27 éves korig, akit érdekel a természet és a zene. Lehetőleg fényképes vála-

szokat vár. Jelige: Connection 0010 11/5/07.10/Mások

- 22/180 londoni barna szemű és hajú srác magyar barátot keres 25 éves korig. Jelige: Connection 0011 12/5/07.10/Mások

- Negyvenes budapesti manager olyan lányt keres, aki nem tart igényt szexuális kapcsolatra - inkább a protokoll ismeretséget keresi. Kizárólag csinos, jó megjelenésű hölgy jelentkezését várom. Jelige: Protokoll kölcsönösen 13/5/07.01/Mások

- 30 éves vékony testalkatú 158 cm magas jó megjelenésű budapesti srác ezúton keresi partnerét, társát. Férfias, sportos bajszos (szakáll sem

akadály) megjelenésű keménykötésű vagány fickó jelentkezését várom. Jelige: Kicsi a bors, de erős 14/5/07.02/Mások

- Fiatalos budapesti művészeti életben dolgozó férfi támogatna pártfogásába venne fiatal fiút 18-22 évesig. Jelige: Velem jól jársz 15/5/07.05/Mások

- Biszex nőt keresek reprezentatív célra. Fényképes levelet várok. Én budapesti férfi vagyok. Jelige: Kölcsönös fedezés 16/5/07.06/Mások

- 22/180 cm magas külföldön élő srác keresi annak a fiúnak az ismeretségét, barátságát, akivel budapesti tartózkodása alatt szabadságát eltölt-

hetné. Csak fényképes levelekre válaszolok. Jelige: Szex sem kizárt 17/5/07.01/Mások

- Biszex lányt keres helyes 20 éves srác. Jelige: Írj gyorsan 18/5/07.01/Mások

- 23 éves fekete hajú olaszos típusú budapesti srác fiatal egyszerű srácot keres tartós kapcsolatra. Jelige: Admirál 19/5/07.01/Mások

- Nem vagyok szép, nem vagyok sovány (30/180/78), nem vagyok az akit Te keresel, de talán az vagyok, akiben megtalálhatsz egy picit abból, amit keresel. Mert 100%-ban hiába is keresnénk az igazit. Jelige: Adjunk esélyt egymásnak 20/5/6.2. MÁSOK

KÖZKÍVÁNATRA

A NAGY ÉRDEKLŐDÉSRE VALÓ TEKINTETTEL AZÚTON ÉRTESÍTÜNK BENNETEKET, HOGY AZ ORSZÁG EGÉSZ TERÜLETÉN ÚJRA KAPHATÓ A

LEVÉLTITOK

C. KÖNYV - TÖBB SZÁZ SZEKLEVELEZÉS GYŰJTEMÉNYE. SZABADSÁGODAT BÁRHOL IS TÖLTÖD AZ ORSZÁGBAN, KERESD AZ ÚJSÁGÁRUSOKNÁL. BUDAPESTEN MEGVÁSÁROLHATÓ MÉG AZ INTIM LAPÜZLET ÉS VIDEOTÉKÁBAN IS. KERESS - ÉS BIZTOSAN MEGTALÁLOD A NEKED LEGKEDVESEBB SZEKLEVELEKET. MIVEL A KÖNYV EROTIKUS JELLEGŰ, KIRAKATBA NEM HELYEZHETŐ. DE ÍGY IS KAPHATÓ - AZ ÚJSÁGÁRUSOKNÁL.

LEVÉLTITOK - A KELLEMES KIKAPCSOLÓDÁS-SZÓRAKOZÁS EROTIKUS SIKERKÖNYVE.

INTIM LAPÜZLET ÉS VIDEOTÉKA NYÍLT A BUDAPEST VII. KER., DOB U. 17. SZÁM ALATT. NYITVA HÉTFŐTŐL-PÉNTEKIG 12-20 ÓRÁIG. HOMO- LESZBIKUS- VEGYES ÚJSÁGOK-KAZETTÁK SZÉLES VÁLASZTÉKBAN. AMATŐR FELVÉTELŰ HOMO FILMEK IS KAPHATÓK - MAGYAR SZEREPLŐKKEL. AZ ÜZLET CSOMAGKÜLDŐ SZOLGÁLATA KÉRÉSRE VIDÉKRE KATALÓGUST KÜLD. CÍM: CSOMAGKÜLDŐ SZOLGÁLAT 1367 BUDAPEST, POSTAFIÓK 26.

TISZTELT HIRDETŐ!

Júliusi lapszámunk nyomdába küldéséig elkészerítően kevés társkereső hirdetését kaptunk. Ekkor úgy döntöttünk, hogy a Levélpressz segítségét kérjük. Júliusi lapunkban már meg is jelent a Levélpressz hirdetése.

... és ekkor, vagyis jóval a lapzártánk után kötegni hirdetési érkezett címünkre. Azt hisszük az lesz a legjobb ha lapunkban leadjuk a mi címünkre érkezett és a Levélpressztől megkapott hirdetések. Lehet, hogy a jövőben is ez lesz a legjobb módszer. Miért is ne futhatna párhuzamosan a két hirdetési rendszer?

Mi azonban ezt nem tudjuk ingyen megoldani. A minimális 50 forintra szükségünk van. Kérjük, ezt az összeget mellékeljük a hirdetésükhöz.

A hirdetésekre érkezett válaszokat, csütörtökönként délután 5 és 7 óra között a Jácint presszóban a megbízottunknál lehet átvenni. Aki postán szeretné megkapni a leveleket, megcímezett, bélyeggel ellátott borítékot is mellékeljen hirdetéséhez.

Postacímünk: 1399 Budapest Pf. 701/759

Társkeresők

- 26/176/67 diplomás fiú 18-26 éves intelligens, jóképű fiút keres tartós barátság reményében. Jelige: Budapest 1-5/001

- 45/173/115 férfi vagyok. Olyan fiatalabb fiú barátságát keresem, aki szívesen barátkozna velem. Szeptember közepén „meleg környezetben” eltöntenék pár napot! Fénykép nem hátrány. Minden levélre válaszolok! Jelige: Észak-nyugat Dunántúl 1-5/002

- Szeretnék megismerkedni tartós barátság céljából „passzív jellegű”, magas, fekete, szőrös mellű, markáns férfiúval, 25-35 évesig. Jelige: Kalandorok kíméljenek 13 1-5/003

- Fiatal fiúk, katonák, kezdők! Találkozási lehetőséget kínálok. Szexkapcsolatban részt kívánok venni. Szexmaszírozást vállalom lakásomon, bármikor. Jelige: Békés megyei férfi 1-5/004

- 41/175/72 biszex fiú, fiatalabb, megbízható, őszinte testi-lelki barátot keres, tartós kapcsolatra, Békés megyéből. Jelige: Nyugalom, biztonság, romantika 1-5/005

- Keresem azt a 18-22 éves fiút, aki bevezetne a gyönyörök világába. Kis perverzió nem akadály, szadisták kíméljenek. Fontos, hogy ne látszon hajlamod. Ha nincs munkád én adok. Én 25 éves barna szemű-hajjú, kis számmal rendelkező fiú vagyok. Ha van fénykép küldjél. Jelige: Haszon és élmény 1-5/006

- Edző partnert keresek: triatlon, kajak, síelés. 35/182/75 mérnök. Jelige: Man to man 1-5/007

- 5 db homo pornó kazetta 3.500,- Ft-ért átadó. Címek: Golden boys, Stud show, Homo boys in action, The boys of Venice, Married man, Verliebte knaben, The Ritness of winter, Naked lunch, Boys of company F, 9 1/2 inches. Cím: Tatabánya Pf.: 1329 Letét: 1000

- 35/175 átlagos külsejű fiú keresi diszkrét, korrekt, intelligens férfi barátságát 38 éves korig. Távolság nem akadály, lakás megoldható. Szélfűtés, alkalmi kaland keresők ne írjanak. Jelige: Szolnok megye 1-5/009

- Szeptember második felében szívesen eltöntenék pár napot egy meleg férfi otthonában. Én 45/173/115 vagyok. Jelige: kikapcsolódás 1-5/010

- Komoly kapcsolathoz keresek bajuszos, szakállas, szőrös testű, szép mérettel és sok tölténnyel rendelkező férfit 50-ig. Minden fényképes levélre válaszolok. Írj! Jelige: Ámor-mámor 1-5/011

- Feltűnően jóképű, lányos arcú fiú jelentkezését várja egy 31/186/71-es paraméterű, kékeszöld szemű, romantikus, budapesti srác, hosszú távú baráti kapcsolat céljából. A diszkréció garantált. Jelige: Atlantisz 1399 Budapest Pf.: 701/786

- Olyan intelligens, művelt társat keresek tartós távra barátnak, akinek a legfontosabb az érzelmi síkon levő egymáshoz tartozás igénye, továbbá szereti a kirándulást, kerékpározást, a jó könyveket, filmeket, zenét. Hasonló beállítottságú, 32 éves deabreceni fiú vagyok. Jelige: Romantikus álmodozó. 1-5/013

- 43/184/80-as passzív, független, vidám, tiszta, lakással rendelkező fiatalember keres egyedülálló, aktív barátot tartós kapcsolatra 25-50 évesig. Jelige: Siess 1-5/014

- 40 éves értelmiségi férfi keres melegsívű, hűséges barátot, kizárólag kövér, pocakos, mackós alakú 50-65 éves férfi személyében. Postacím: 1538 Budapest Pf.: 555.

Levelezni szeretnének

+ 25 éves - hasonló korúval levelezne angolul -, 5'10" magas (5 láb 10 inch), 140 lbs (libra/font), barna haj, zöld szem; érdekli: utazás, nyelvek & kultúrák, főzés-sütés, kerékpározás, úszás, tánc, politika, romantikus séták - MINDEN levélre válaszol! (meleg élet Bp-en is érdekli! ja, szemüveges - és nem ismeri a méterrendszert!)

Jim Tvarian, 643 G Street SE, Washington, DC 20003, USA

+ Lyle C. Hall, 1361 Lafond Ave., St. Paul, MN 55104, USA:

56 éves, 186 cm magas, vegyes professzor - rendszeresen járja Közép-Kelet-Európát, angolul levelezne

+ James Tompkins, 1618 W. Hazelwood Nr.4, Phoenix, AZ 85015, USA: 44 éves, 180 cm magas, 185 font súlyú, barna hajú, olvasni és mozibajárni szerető, szívesen úszó-kerékpározó-utazó, asztrológia, fényképezés iránt érdeklődő, nyugodt, férfias, egész-

séges, jó megjelenésű, művelt ember ANGOLUL levelezne

+ 25 éves német srác angolul v. németül levelezne magyar melegekkel 28 éves korig (fényképet kérl - minden fotós levélre válaszol):

Peter Fuchs, Postfach 150 712, W-8000 München 15, NSZK

+ 36/182/76, sportos, szőke, kékszemű kelet-berlini; sportol, szeret utazni, szereti a természetet, divatot; jó külsejű-megjelenésű; németül levelezne sötét hajú, jó megjelenésű magyar meleggel fényképet kérl - tartós (táv)kapcsolatra vágyik: Olaf Baldermann, Bissetstrasse 60, O-1120 Berlin, NSZK

+ BISEXUAL POLITICS, 584 Castro Street, Nr. 136, San Francisco, CA 94114, USA: két aktivista, Naomi Tucker és Brad Robinson, dolgozatokat várnak biszexualitás témában egy készülő antológia számára (angolul!), érdekli őket: AIDS/HIV, bi-fóbia, közösségi élet, koalíciós politika, feminizmus, önismeret-önazonosság, kultúrák közötti szövetségek-együttműködés, radikális nemiség, stb., stb. Géppel írott kéziratokat 1991. november 1-ig lehet beküldeni a megadott címmel

+ 43/175/65, tág érdeklődési kör; imádjá a farmerkodást; hatalmas bajusz, nagy vadnyugati kalap, farmernadrágos macho-farmer típus, angolul levelezne (idegenvezető volt):

Jaeson Krug, 238 Alexander, Daly City, CA 94014, USA

§ ----- ✂

HIRDETÉSI KUPON

Az alábbi hirdetésemet - 50 forint ellenében - kérem megjelentetni

Szöveg:

.....

.....

Jelige:

Ide, a vonal alá olyan nevet, címet vagy jelszót írjon, amelyre hivatkozva igazolja, hogy Ön adta fel a hirdetést, Ön a válaszlevelek jogos tulajdonosa. A vonal alatti adatokat nem közöljük.

.....

ÁLDOZATOK ÉS ÁLDOZATJELÖLTEK!

PETRICA VASCU VISELT DOLGAI

Ezt a román fiatallembert tényleg így hívják. Jámbor a külseje, haja szőke, hullámos – elől ritkul már neki egy kicsit. Arca sepleős és feltűnően „kunosan” széles a pofacsontja. Egyik karján tetoválás (Lidia? Livia?). Magyarul csak rosszul beszél. Kolozsvárt született 1961. június 30-án. Fantomkép nincs róla, pedig jó lenne, hogy (többé?) ne garázdálkodhasson. A Korzón tűnt föl (no meg a Nyugatiban). Két társáról nem tudunk semmit.

Áldozatunkat egyszerűen A.-nak nevezzük. Nos, A. egy nap kiment a Korzóra dunai levegőt szívni. Föltűnt neki Petrica (Petre), hogy ne tűnt volna föl?! Akinek magányosan telnek napjai, az minden mosolyt örül. Beszélgetés lett belőle – hangsúlyozottan minden „hátsó gondolat” nélkül. Kitudódott, hogy Petrica a Nyugatiban „lakik”, hát A. barátunk szíve megesett rajta s meghívta magához. Nem ez volt az első eset, hogy rászorulón segítt, ennek azonban folytatása is volt.

Отthon az ágyban Petrica kezdeményezett s A. nem tiltakozott, belement a dolgokba. Jó. Aztán találkat beszéltek meg, ám Petrica nem volt ott. A.-t szimatolta kivitte a Korzóra, helyesen. Petrica magyarul beszélt egy kicsit, majd kibökte: nincs pénze, s inkább ptyak keres most, aki fizet. (Még ez sem volt gyanús.) Utjait – bölcs dolog – elválták hát.

Aznap este tíz óra tájban azonban Petrica megjelent A. barátunk ajtajában s bekéredzkedett. Be is engedték, sajnos. A. azonnal tisztázta vele, hogy csak is alvásról lehet szó. Petrica, úgymond, bagózni megy, el-eltűnt a szobából. Mikor már elérkezett a lefekvés ideje, A.-nak szemet szűrt Petrica érthetetlen nyugtalansága, idegessége. (Gyanús ez sem volt eléggé!) Még égett egy lámpa, A. az ágyban feküdt, amikor

hirtelen kinyílt szobája ajtaja, két fickó rontott rá s több ökölcsapást mért az arcára – mielőtt még fölfoghatta volna, mi is történt. Az egészen apró részletektől itt és most eltekintünk: agyba-főbe verték, szeme bevérzett, orrcsontja eltört, a fejéről folyt a vér, kezét-lábát öszszekötötték, száját teletömtek saját alsóneműjével. A dolog halálosan komoly volt: a sebekben és zúzódásokon kívül ugyan semmi komoly belső baja nem lett (holott célzott veserűgásokat is kapott), de a fajtogatásnak majdnem végzetes kimenetele lett...

A három fickó (mind földiek lehettek, de legalábbis honfitársak, a nyelvől ítélve) alaposan körülnézett s készpénzzel, valamint apró ingóságokkal távozott. Vére ágy nemű, szakadt paplan, levágott szárítókötél és egyéb maradt utánuk.

A.-nak volt annyi lélekjelenléte és ereje, hogy elvánszorogjon a rendőrségre, ahonnan kórházba szállították. (Hadd gondoljunk itt hálával-köszönettel a János-kórház ügyeletesre, akik hallatlan lelkiismeretességgel vizsgálták át A. minden porcikáját.) Pár nap után hazaengedték.

Ennyit a történekről. Petrica-t (egyelőre) nem tudták ártatlanná tenni; a „háromromános”, kísértetiesen hasonló akciók, úgy tűnik, megszorodtak. Ugyanaz a hármast lenne?

Nem fabula, de a lupus, a farkas adott. Nem tudjuk, hol garázdálkodhat(nak). Tessenek vigyázni. Igaz, sokan olyannyira szenvednek a (testi-lelki) magánytól, hogy hasonló, ártatlanul induló „jótéteményeket” is vállalnak. Tessenek vigyázni. A. majdnem az életével fizetett. De nem csak vigyázni tessenek, hanem TENNI is valamit. Legelőször is: akiket már helybenhagytak, azok sürgősen jelentsék a rendőrségnek. Akiket még nem hagyott ez a hármast helyben, azok figyelje-

nek: ha Petrica föltűnne, bátran riasszák a rendőrséget! Mindannyiunk érdeke, hogy ez a hármast lakat alá kerüljön. Persze az is lehet, hogy rég árkon-bokron túl vannak, otthon, de miért ne lehetnének akár a Balatonon...?

Nem könnyű bátrnak lenni agyonféltelt, bűnözési statisztikáktól borzongó környezetünkben. S ha köreinkre gondolunk, az összbnyomás még szomorúbb: összetartásnak, kiállásnak, segíteni akarásnak nyoma sincs. Pedig egyszerűbb a közös irhát menteni, mint a magunkét. A régi beidegződések is a bűnözők malmára hajítják a vizet, hiszen az áldozatok jó része nem is fordul a rendőrséghez. (Ugy látszik, ez nemzetközi „nyavalya”). Önvédelem? Ugyan. Egy nyílt levélre nem képesek a hazai melegek reagálni – a kézbe szeretnek beülni, amit más megcsinál nekik. (Ez máshol is jellemző sajnos a szélesebb rétegekre!) Hogyan is lehetne hát itt akkor ilyen-olyan akcióba vágni? Összejönne talán három-négy ember. Önvédelem? Ugyan. Mindenki fut, amerre lát. De legalább jelentse be, aki keresett emberünket valahol látta, s jelentkezzenek a reszketve meghűződő, sebeiket nyalogató áldozatok is! Tessék végre belátni: LÉPNI kell, saját érdekből is!

S.I.

MELEG SZÁLLÁS PÁRIZSBAN

Olcsó, magyaroknak is megfizethető „meleg” szálloda nyílt Párizs meleg negyedében, a Maraisban, a Beaubourg kultúrpalotához is közel. A tulajdonosok egy XVII. századi épületet felújítva nyitották meg fogadjuk, ahol különös szívéllyességgel várják a külföldi melegeket. Előnye – azon kívül, hogy az egyenmő pároknak nem kell pironkodniuk vagy magyarul kodniuk a recepción, mint esetleg más szállóban – közelsége a meleg szórakozóhelyekhez: a legtöbb meleg bár, vendéglő, diszkó, sőt könyvesbolt a környező utcákban található. Egy kétszemélyes szoba napi tarifája 350 frank, de aki legalább egy hétig marad, 2000 frankot, vagyis napi 286 frankot fizet. Cím: Club Hotel Central, rue Vieille-du-Temple. Tel.: (33-1)48875608

MÁSOK LAMBDA BUDAPEST

HU ISSN 1215-0134

Információ, érdekvédelmi és kulturális folyóirat
Megjelenik havonta

Főszerkesztő és felelős kiadó: Takács B. Gábor
Levél cím: 1399 Budapest Pf. 701/759
Készült a Reprógráf Kft. nyomdájában
Felelős vezető: Nagy Ny. Zoltán
Tördelőszerkesztő: Kovács P. Károly
Képfeldolgozás: Havas István

Postán is feladhatják megrendelésüket
Egy piros színű utalványon küldjék el
szerkesztőségünk címére annyiszor 48 forintot,
plusz 15, illetve 20 forintot
(a nagyalakú boríték postaköltsége Budapestre 12,
vidékre 17 forint, a boríték ára 3 forint),
ahány hónapra fizetnek elő a MÁSOK-ra.

KÜLFÖLDI PROGRAMOK

Szlovák testvér szervezetünk, a GANYMEDES, augusztus 22-től augusztus 29-ig egy hetes kempingezést szervez a Bonnyce melletti tábortan 300 fő részére. Részvételi díj 1200 korona, amit a helyszínen lehet befizetni (a részvételi díj magában foglalja a teljes ellátást és a szállást). A programban kirándulások, diszko, video, filmfesztivál és előadások szerepelnek. Aki részt kíván venni az érdekesnek ígérkező rendezvénysorozatban, az sürgősen írjon a következő címre: Ganymedes Posta 3 Po Box 4 83000 Bratislava

* * *

Szeptembertől minden hónap első szombatján nagy transzvezsita show-val egybekötött bulik lesznek a harlemi COC színházában (Harlem kb. 10 km-re van Amsterdamtól és negyed dránként járnak a vonatok). Belépődíj nincs.

Cím: COC.Kennenerland Gedempte Oudegracht 24 Haarlem

* * *

Kölnben a főpályaudvar melletti, használaton kívül helyezett régi váróteremben, minden hónap első vasárnapján 1000 fős meleg diszkót rendeznek. Belépő nincs, kötelező fogyasztás 10 DM.

* * *

Bücsüzní, meghalni készült, elsőhajtották az utolsó is felette, majd most poraiból újra föltámadt, a LIBERTINE, azaz a bécsi Sadosomachismus Initiative (Postfach 63, A-1011 Wien), mely a nemi beállítottságon túltekint-

ve tömöríti az S/M írátn érdeklődőket. A kezdeményezés célja nem partnerközvetítés, hanem harc az elismerésért, ill. elfogadásáért: hogy ilyen is van, ez is van. A LIBERTINE-nek rendszeresen megjelenő, sokszorosított „lapja” is van: találkozókat, kirándulásokat, stb. szerveznek az érdeklődőknek (pl. kirándulás Güssingbe, a „Kínzószekők a középkorban” c. időszaki kiállításra) – 1991. szeptember 28-ig látogatható).

* * *

A nyári szünet utáni első őszi rendezvényük 91. szeptember 6-án, pénteken lesz, este nyolc órakor. Hely: WUK, Wien IX., Währinger Str. 59, Stg. 5 (udvarban hátul jobbra), magasszft.

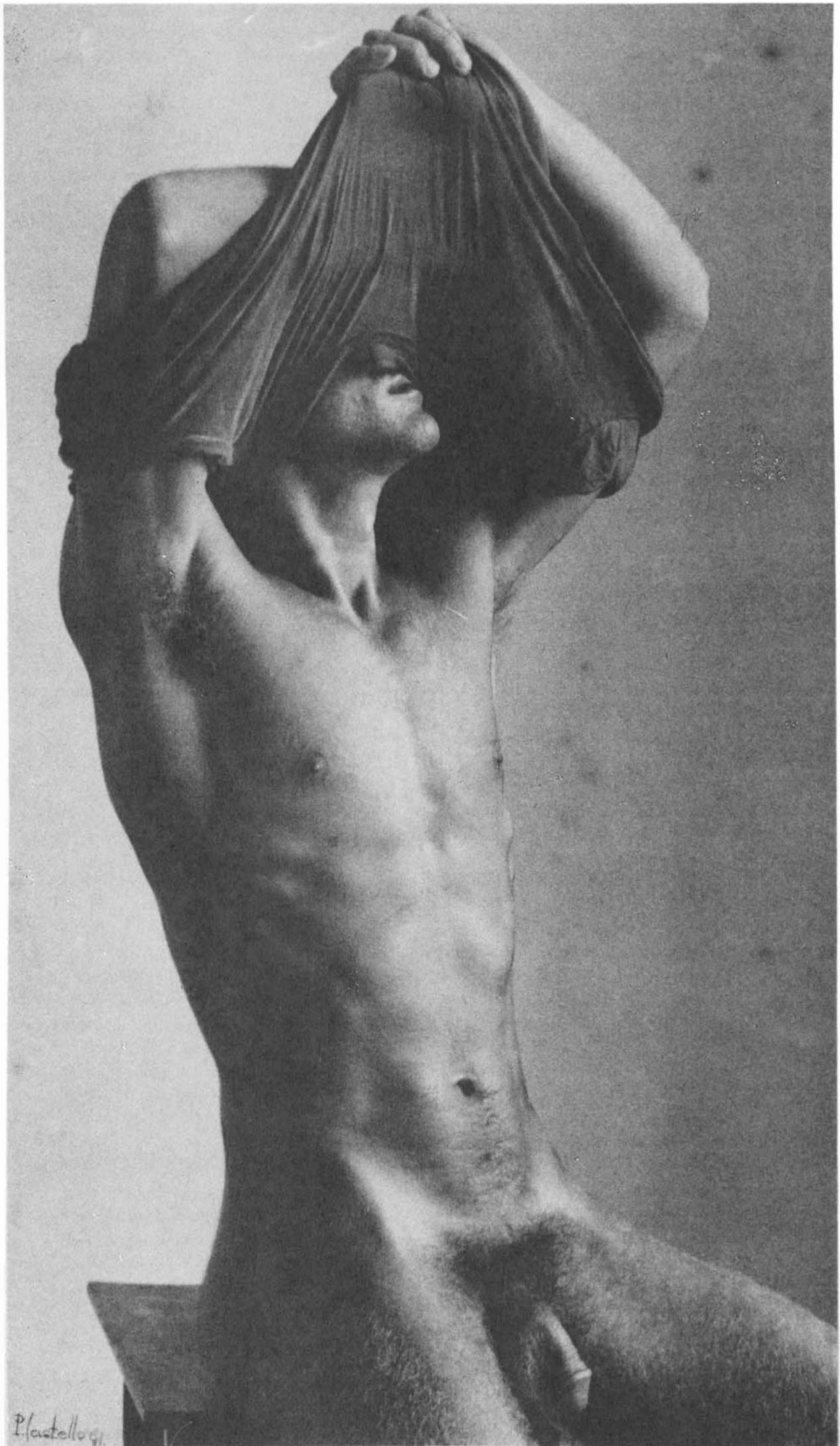
Mottó: S/M-vallomásom – gyóntatószék LESZ!
az est fénypontja: Prof Dr. Ernest Bornemann előadás (utána vita) – „S/M és a nőmozgalom: Tapasztalatok Európában és az Egyesült Államokban”.

* * *

A LIBERTINE különben tanácsadó szolgálatot tart fenn (telefonon is), minden péntek este 6 és 7 közt (személyesen a WUK fenti címén), avagy telefonon (Bécs): 402 78 38.

A trieri egyetem egyik kutatócsoportja – ugyancsak a LIBERTINE segítségével – interjúalanyokat keres S/M témában – névtelenül is! Érdeklődők a következő címre írhatnak:

Forschungsprojekt „Spezialkulturen” Postfach 1740 W-5500 Trier/NSZK

P. Castelli 91.